

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL II

82

JOI
21 DECEMBRIE
12 PAGINI
2 LEI

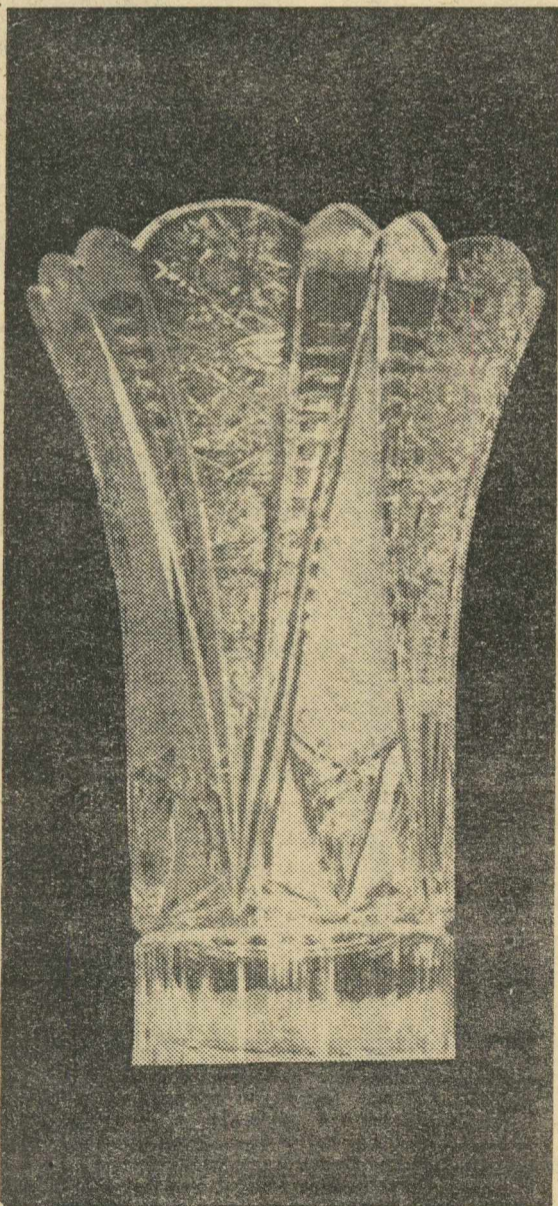
În numărul viitor
vom publica rezultatul
anchetei noastre
care va atribui

„TROFEUL

Fotbal '67",

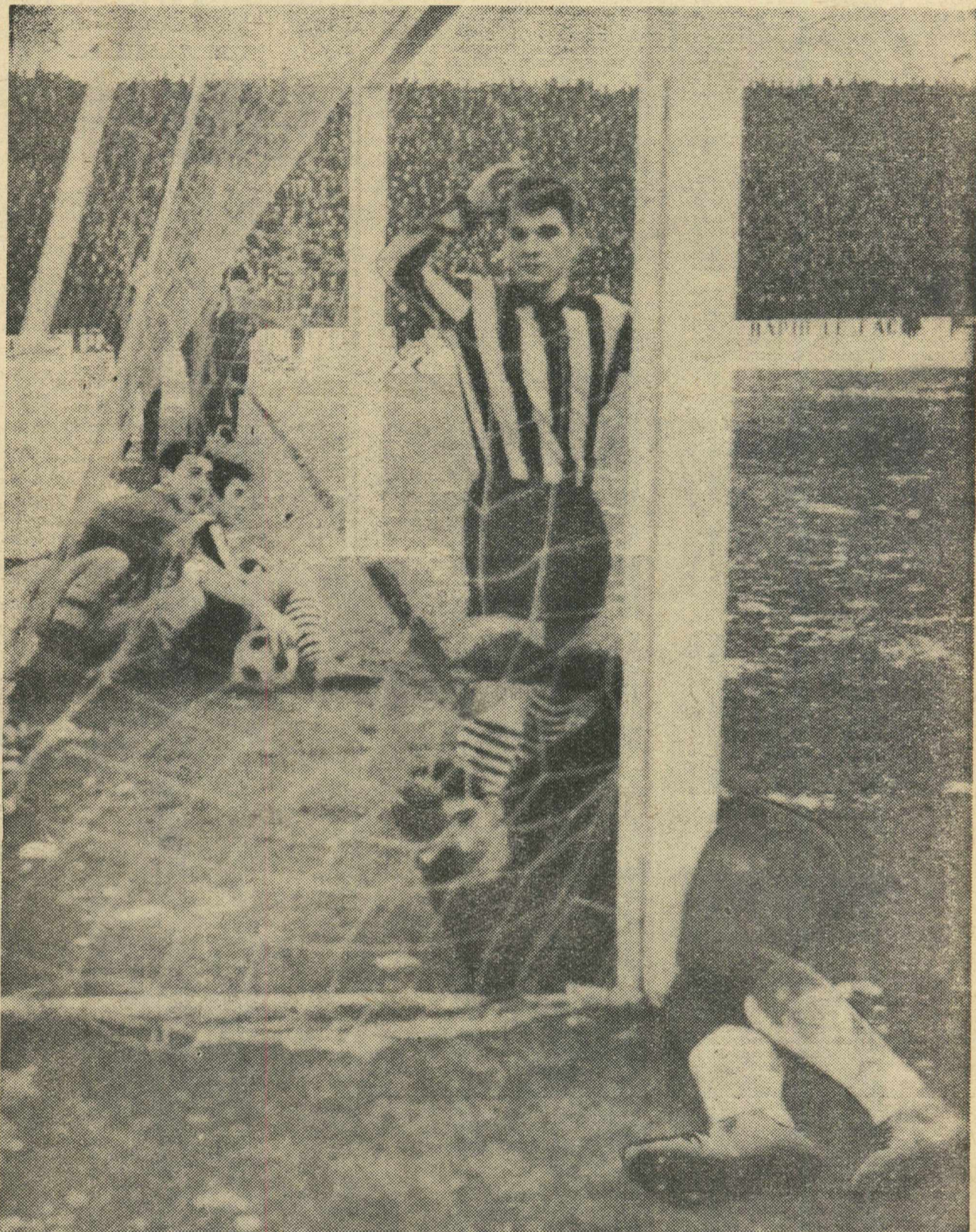
CELUI MAI BUN
FOTBALIST AL ANULUI

De asemenea, veți putea
cunoaște și ordinea primilor
cinci clasai, in urma
voturilor acordate

In clișeu, cupa de cristal care va fi înminată
celui mai bun fotbalist al anului

ALTE AMANUNTE, ÎN PAG. 3.

Craiovenii au înscris un nou gol în poarta Rapidului. DESELNICU și DINU au căzut în plasa, RADUCANU s-a răsucit după bară iar ȘTEFAN face un gest care exprimă dezolarea... (Fază din ultimul joc al turului, „U” Craiova — Rapid București 4-2) Foto: S. BRAȘOVEANU

Paginile 4-5

De ce s-au comportat sub așteptări
echipele Dinamo București
și Progresul?

Paginile 6-7

DIVIZIA A ÎN DISCUȚIE
Ne vorbesc: Em. Vogl, T. Ozon,
V. Călioiu, Gh. Pahonțu

FOTBALIȘTII ROMÂNII PESTE HOTARE

După Farul Constanța, plecată duminică într-un lung turneu prin Liban, Siria, Kuweit și Turcia, o nouă echipă românească a părăsit Capitala. Este vorba de selecționata divizionară care a decolat luni după-amiază spre R. F. a Germaniei unde ieri a disputat la Aachen un meci amical cu formația locală Alemannia. În cursul zilei de azi, cei 14 jucători care au făcut deplasarea (Coman, Adamache, Deleanu, Ivăncescu, Hălmăgeanu, C. Dan, Mocanu, Ghergheli, Dumitriu III, Pircălab, Constantin, Ionescu, Kallo și Sasu), împreună cu antrenorii Angelo Niculescu și Ștefan Onisie, se vor întoarce în Capitală — o scurtă escală în vederea turneului ce va fi întreprins în Africa și America de Sud. Într-adevăr, yineri la prinz

lotul nostru (modificat față de cel care a jucat cu Alemannia) va părăsi țara pentru un turneu de aproape două luni. După cum am mai anunțat, prima escală va fi Kinshasa, apoi Brazaville, după care — un turneu de 10-12 jocuri în țara lui Pele.

Împreună cu antrenorii A. Niculescu și Șt. Onisie și cu medicul Șerban Florian, vor face deplasarea următorii 19 jucători: Coman, Adamache, Ivăncescu, Barbu, Măndoiu, Mocanu, Deleanu, C. Dan, Ghergheli, Dinu (Dinamo București), Dumitriu III, Grozea, Dincauță, Pircălab, Ionescu, Oblemenco, Kallo, Lucescu, Sasu.

Le dorim succes în această a patra „expediție” a fotbaliștilor români în America de Sud!

REGIUNEA BANAT

Acum, la încheierea turului, putem consemna unele fapte îmbucurătoare ce demonstrează că munca în cadrul sectoarelor de fotbal se află pe un drum bun. Ne referim la victoriile realizate în deplasare, la Orșova, Caransebeș, Jimbolia, Pecica, Timiș, Arad, Moldova Nouă, ceea ce demonstrează că victoria obținută cu orice preț pe teren propriu a devenit o noțiune pe cale de perimare. Contribuții pozitive în acest sens au avut, deopotrivă, jucătorii înșiși, conducătorii de joc și spectatorii.

Pe fondul unei vizibile îmbunătățiri a disciplinei generale trebuie să semnalăm și câteva aspecte negative: neprezentarea unor arbitri delegați ca Marin Nicorescu (Caransebeș), Vasile Doroghi (Sinnicolău Mare), Iacob David (Lugoș), sancționate de altfel cu suspendarea între două și opt etape, ca și comportarea reproșabilă a jucătorilor Mircea Țintol și Hie Grigorescu (I.C. Arad), Francisc Sramel (Ceramica Jimbolia), Gavrilă Drăgan (Timișul Balta Sărată), Dorel Crișan (Checcana).

Așteptăm de la returul campionatului eforturi în plus de la echipele I.C. Arad, Recolta Jimbolia, Minerul Moldova Nouă, neîncadrate încă în efortul colectiv pentru progresarea fotbalului din această regiune.

SERIA NORD

1. SOIMIȚ TIM.	13 9 2 2 33-6 20
2. Furnicul Deta	13 9 1 3 26-9 19
3. Teba Arad	13 7 1 5 21-17 15
4. Airta Tex. Tim.	13 6 3 4 21-17 15
5. Prog. Clacova	13 7 1 5 15-15 15
6. Progresul Tim.	13 6 2 5 22-21 14
7. Voința Lugoș	13 6 2 5 24-20 14
8. I.C. Arad	13 5 3 5 23-21 13
9. Lamin. Nadrag	13 4 5 4 29-18 13
10. Ceramica Jimb.	13 5 2 6 21-26 12
11. Recolta Jimbolia	13 5 2 6 13-19 12
12. Progresul Pecica	13 3 3 7 14-25 9
13. Luptat. Lipova	13 3 2 8 11-20 8
14. Checcana	13 1 1 11 9-39 3

SERIA SUD

1. MINERUL BOCSA	12 8 3 1 37-10 19
2. Vict. Caransebeș	12 9 1 2 22-12 19
3. Metalul Toplet	12 8 0 4 28-11 16
4. Met. Oțetul roșu	12 6 3 3 19-12 15
5. Metalul Bocșa	12 5 3 4 17-13 13
6. Minerul Oravița	12 5 2 5 19-14 12
7. Min. Moldova N.	12 4 4 4 16-14 12
8. Foresta Zăvoi	12 3 5 4 10-12 11
9. Muncit. Reșița	12 4 3 5 9-16 11
10. Electromotor Tim.	12 3 2 6 12-16 9
11. NERA Bozovici	12 3 2 7 7-26 8
12. Tim. Balta Sărată	12 2 3 7 9-34 7
13. Unirea Orșova	12 1 2 9 9-22 4

P. ARCAN
correspondent

ORAȘUL BUCUREȘTI

A fost trasă cortina și peste primul act al campionatului de fotbal al orașului București.

Prilej nimerit pentru o serie de observații pe marginea întrecerii. Și să începem cu o serie de formații care, sezon de sezon, se mențin la un bun nivel. Este vorba în special de Autobuzul, Abatorul, Laromet, A.S. Armata, Granitul, toate din seria I. Voința, Dinamo Obor, Constructorul și Vulcan din seria II-a. Desigur, câteva cuvinte în plus merită campionatele de toamnă. Primul clasament are ca lideră formația Autobuzul pregătită de E. Samureanu. Faptul că Autobuzul este o protagonistă nu surprinde, valoarea bună dându-i acest drept. Nou în actuala evoluție a Autobuzului este faptul că, pentru înfrânta oară, deține steagul la încheierea unui tur. După cum se vede, dorința ei de afirmare este mai puternică ca oricând. Pe prima treaptă a clasamentului seriei a II-a este situată Voința, de pregătirea căreia se ocupă A. Munteanu. Prin rezultatele de până acum, Voința nu a făcut decât să reediteze isprava de anul trecut. De altfel, Voința păstrează cele mai mari șanse la victoria finală: în afara plusului de două puncte, ea va primi, în retur, vizita următoarelor două clasate.

Câteva formații au reușit să iasă din obișnuitul anonim, ca de pildă Sirena, Bere Rahova și Luxor. Atât metalurgiei cât și berării s-au prezentat la un nivel superior, comportarea lor — indiferent ce vor realiza la primăvară — fiind revelatoare. Umăr la umăr cu Sirena și Bere Rahova a mers mult timp și Luxor, însă trei eșecuri la rând au scos-o din cursă.

Promovatele, șase la număr, s-au adaptat repede cu dificultățile unei categorii superioare. Cele mai multe dintre ele sînt situate înaintea unor echipe cu pretenții și cu vechi state de serviciu. Este cazul formațiilor Mașini unelte, IPROFIL în deosebi și Acumulatorul, a căror comportare a depășit toate așteptările și care nu sînt departe de a da „marea lovitură”. Din echipele fără pretenții deosebite, aflate deocamdată la „adăpost”, menționăm pe Sudorul și Viscoza, în timp ce Timpuri noi are de trăit clipe grele.

Sînt suporteri, și nu puțini la număr, care la începutul campionatului au arătat mult optimism în forțele și posibilitățile echipelor lor

favorite. Dar, cu fiecare etapă, speranțele lor s-au năruit, echipele mergînd, în sens contrar. Situația nici nu putea fi alta de vreme ce — în afara unor pregătiri sumare, superficiale și a unei vieți nesportive — în fiecare sezon echipele respective au făcut cunoștință cu alt antrenor! Așa este cazul cu Chimia, Semănătoarea, Automatica, I.O.R. etc. Desigur, sînt și antrenori plumbăreți. Nu puține sînt însă și situațiile cînd vina o poartă și asociațiile sportive care renunță la serviciile antrenorilor după unele rezultate nefavorabile cu toate că, anterior, aceștia avuseseră o activitate remarcabilă. Iată câteva exemple de asociații care au precedat în acest sens: Confecția, Viscoza și Spic de griu, aceasta din urmă jucînd în ultimele opt etape fără antrenor! Sînt și cazuri în care echipele cu toate că dispun de cadre tehnice și baze sportive proprii (ca de pildă, formațiile Electromagnetica, Avintul 9 Mai, I.C.S.I.M., Gloria etc.), totuși, treaba nu merge. Un singur exemplu credem că este concludent în ceea ce privește dezinteresul asociațiilor: Electromagnetica efectuează antrenamentele cu o minge de cauciuc, pentru ca pe cea de fotbal (singura) să o aibă în dîună stare la jocurile oficiale!

SERIA I

1. AUTOBUZUL	15 10 2 3 30-14 22
2. Abatorul	15 10 1 4 31-11-21
3. Mașini unelte	15 9 3 3 39-19-21
4. A.S. Armata	15 8 4 3 21-14 20
5. IPROFIL	15 6 7 2 20-11-19
6. Laromet	15 8 3 4 24-16-19
7. Granitul	15 6 5 4 20-16-17
8. Sudorul	15 7 3 5 16-13-17
9. I.O.R.	15 6 3 6 12-17-15
10. I.C.S.I.M.	15 4 4 7 12-16-12
11. Avintul 9 Mai	15 5 2 8 19-29-12
12. Chimia	15 3 5 7 15-28-11
13. Electromagnet.	15 2 6 7 11-25-10
14. Timpuri noi	15 3 3 9 15-27-9
15. Semănătoarea	15 3 3 9 16-26-9
16. Gloria	15 1 4 10 13-38-6

Portarul echipei Unirea din comuna Minăstirea respinge betonul (Fază dintr-un meci disputat în cadrul campionatului regiunii București)

SERIA A II-A

1. VOINȚA	15 11 1 3 45-8-23
2. Dinamo Obor	15 8 5 2 22-6-21
3. Sirena	15 9 3 3 24-11-21
4. Bere Rahova	15 8 4 3 23-12-20
5. Acumulatorul	15 7 4 4 17-10-18
6. Constructorul	15 6 6 3 18-14-18
7. Luxor	15 6 4 5 16-15-16
8. Vulcan	15 6 4 5 18-17-16
9. C.F.R.B.T.A.	15 5 6 3 11-15-16
10. Viscoza	15 6 3 6 21-16-15
11. Quadrat	15 2 8 5 15-17-12
12. Spic de griu	15 4 4 7 18-23-12
13. Automatica	15 2 6 7 10-20-10
14. Timpuri noi	15 3 3 9 15-27-9
15. Dacia	15 1 6 8 9-33-8
16. I.T.B.	15 1 4 10 6-26-6

DAN PORUMBACU

REGIUNEA BUCUREȘTI

Prima parte a campionatului regiunii București, la care au luat startul 26 de echipe, a avut o desfășurare deosebit de agitată. De pildă, în seria Est s-au înregistrat o serie de rezultate surpriză, ceea ce a făcut ca întrecerea să fie mai atractivă.

Ca și anul trecut, la primul loc candidau 3 echipe: Celuloza Călărași, campionă regională pe 1966, Unirea Minăstirea și D.R.T.A. București. După câteva etape însă formația din Călărași (antrenor I. Merlan) s-a detașat și se părea că va reedita succesul de anul trecut. Dar, pe parcursul competiției, s-a ivit un al patrulea candidat la șefia clasamentului, echipa Cooperatorului Urziceni (antrenor Dr. I. Văcaru), revelația turului, care i-a luat locul.

Nu mai puțin agitată a fost și întrecerea în seria Vest unde rînd pe rînd au condus Electrica Tr. Măgurele, Victoria Tr. Măgurele, Comerțul Alexandria și Olimpia Giurgiu. Mai constantă, cu un lot mai omogen, echipa din Giurgiu (antrenor: Marin

Anastasovici) a reușit să se impună în final. Foarte slab s-au prezentat Recolta Brezoale, Teleormanul Troian și, în deosebi, Spicul Izvorul (raionul Giurgiu). De altfel, echipa din Izvorul a fost discordia competiției! În meciurile disputate pe teren propriu erau fosești jucători — navești din Giurgiu, trecuți de vîrstă tîneră și care urmăreau să cîștige cu orice preț (de aci: durități excesive, atitudini nesportive etc.) iar în partidele ce le susținea în deplasare Spicul se prezenta numai cu juniori și ceda la scoruri mari (0-7 cu Electrica Tr. Măgurele, 1-11 cu Olimpia Giurgiu, 1-3 cu Comerțul Alexandria, 0-9 cu Flacăra Videle). „Parharul” s-a umplut în etapa a VI-a cînd, jucînd pe teren propriu cu Victoria Alexandria, jucătorii-navești au provocat un nou scandal în urma căruia Comisia regională a hotărît excluderea echipei din campionat iar fotbalistii înovați au fost suspendați din activitatea sportivă.

SERIA EST

1. COOPERATORUL URZICENI	12 6 5 1 14-7 17
2. Celuloza Călărași	12 8 0 4 28-7 16
3. D.R.T.A. Buc.	12 6 3 3 21-17 15
4. Voința Slobozia	12 6 2 4 16-12 14
5. Înainte Modelu	12 5 3 4 18-12 13
6. Unirea Minăstirea	12 6 1 5 18-15 13
7. I.C.A.B. Arcuda	12 6 0 6 20-19 12
8. Victoria Lehliu	12 3 6 3 11-11 12
9. Unirea Satu Mare	12 4 3 5 17-21 11
10. Steaua Lehliu-sat	12 5 0 7 17-26 10
11. Locomotiva Fețești	12 2 5 5 8-16 9
12. A.S.M.C. Căzănești	12 3 2 7 10-21 8
13. Gloria Fundeni	12 2 2 8 10-20 6

SERIA VEST

1. OLIMPIA GIURGIU	11 7 3 1 19-12 17
2. Comerțul Alex.	11 5 3 3 44-13 13
3. Flacăra Videle	11 4 5 2 21-15 13
4. Tractorul Zimnicea	11 5 2 4 17-16 12
5. Sporting Roșiori	11 4 4 3 12-14 12
6. Victoria Alex.	11 3 5 3 24-25 11
7. C.F.R. Titu	11 3 4 4 15-19 10
8. Vic. Tr. Măgurele	11 3 4 4 11-16 10
9. C.F.R. Roșiori	11 2 5 4 14-16 9
10. Elec. Tr. Măgurele	11 2 5 4 12-21 9
11. Teleormanul Troian	11 3 2 6 18-44 8
12. Recolta Brezoale	12 3 2 6 18-44 8

ION MOLDOVEANU
correspondent

REGIUNEA IAȘI

La actuala ediție, campionatul regional a fost organizat pe două serii: Nord și Sud. Seria Nord, mai puternică, cuprinde atît echipe din orașul Iași (Penicilina, Nicolina, Instalatorul etc.) cit și formații cu o experiență mai mare în campionat (Foresta Ciurea, IRTA Hirliu). Aceasta a făcut ca întrecerea să fie destul de echilibrată și disputele pasionante.

Forestierii au terminat turul neînvinși. La reușita lor nu trebuie neglijat însă aportul unor jucători din Iași. Penicilina Iași îi urmează în clasament și nu este exclus, datorită condițiilor bune de care se bucură, să amenințe, în retur, poziția echipei din Ciurea.

Merită a fi evidențiată perseverența cu care luptă noua promovată, Voința Bivolari. Deși nu are condițiile materiale ale altor formații, este însă un exemplu de disciplină și dragoste pentru culorile asociației. Inexplicabil de slab locul ocupat de Universitatea Iași.

Seria Sud este mai slabă și numărul de echipe participante mai redus. Unirea Negrești, după multe căutări, a reușit să-și creeze o nouă echipă și să concureze cu șanse mari la ocuparea primului loc la finele campionatului.

Trebuie să consemnăm faptul pozitiv că actele de indisciplină s-au redus mult față de ediția trecută. Nu neglijăm însă pe cele care se mai petrec și persistă. De pildă, V. Virlean (Foresta Ciurea) a fost suspendat pe 10 etape pentru lovirea arbitralului, iar Flacăra Murgeni mai prezintă elemente certe de disciplină ca P. Baltă și C. Ciobanu (cite 4 etape suspendare). Și Nicolina Iași furnizează un număr de suspendați. Credem că este cazul să se analizeze temeinic activitatea educativă pe care o depune antrenorul.

Arbitrajele suferă încă de subiectivism și, pe alocuri, chiar de elemente lipsite de capacitate. Și în acest caz credem că în perioada de întrerupere, comisia regională ar trebui să hotărască: cine mai rămîne arbitru și cine nu? În același timp, ar fi de dorit să se organizeze cursuri pentru noi arbitri, selecționați cu mai multă exigență.

SERIA NORD

1. FORESTA CIUREA	9 8 1 0 33-7 17
2. Penicilina Iași	9 7 1 1 38-10 15
3. C.S.M.S. (tineret)	9 6 2 1 24-7 14
4. Politehnica Iași	9 6 0 3 22-9 12
5. Nicolina Iași	9 5 1 3 31-24 11
6. Instalatorul Iosj	9 3 1 5 12-25 7
7. C.F.R. II Pașcani	9 3 0 6 19-25 6
8. IRTA Hirliu	9 2 1 6 10-29 5
9. Universitatea Iași	9 1 1 7 10-26 3
10. Voința Bivolari	9 0 0 9 6-35 0

SERIA SUD

1. UNIREA NEGREȘTI	7 7 0 0 28-3 14
2. Hașana Huși	7 6 0 1 14-7 12
3. Strungul Birlad	7 5 0 2 33-6 10
4. I.E.R. Vaslui	7 3 1 3 12-12 7
5. Recolta Dragalina	7 3 1 3 9-10 7
6. Constr. Birlad	7 2 0 5 18-25 4

7. Recolta Laza	7 0 1 6 6-24 1
8. Flacăra Murgeni	7 0 1 6 3-28 1

D. DIACONESCU
correspondent

REGIUNEA OLTENIA

Lăsînd la o parte comportarea echipelor participante în campionatul regiunii, comportare excelent oglîndită de cele două clasamente, trebuie să dedicăm câteva rînduri juniorilor. Într-adevăr, deși fiecare echipă de seniori are înscrisă echipă și în campionatul de juniori, meciurile acestora sînt... foarte rare! Într-adevăr, în ambele serii, 38 de partide ale juniorilor nu s-au jucat! De pildă, tinerii fotbalști ai echipei Unirea Goicea Mare, s-au prezentat o singură dată pe teren propriu! Cu toate acestea Comisia regională de fotbal nu a luat nici un fel de măsuri. Totul pare normal. Oare chiar așa să fie?

Și acum iată clasamentul celor două serii ale seniorilor:

SERIA I

1. PROGRESUL BALS	11 7 3 1 26-15 17
2. Dunărea Calafat	11 7 1 3 24-13 15
3. Steagul roșu Pleșița	11 6 3 2 27-17 15
4. Unirea Goicea Mare	11 6 2 3 26-11 14
5. Progresul Goicea Mică	11 5 2 4 21-16 12
6. Armata Craiova	11 4 4 3 19-13 12
7. Răsăritul Caracal	11 4 2 5 21-16 10
8. Metalul Craiova	10 4 2 4 17-20 8
9. Recolta Urziceni	10 4 1 6 13-21 9
10. Gloria Bălești	11 3 2 6 17-28 8
11. Recolta Dăbuleni	10 2 1 7 13-23 5
12. Unirea Amărăști	11 1 1 9 4-29 3

Meciul Metalul Craiova — Recolta Dăbuleni, întrerupt în minuța 17 din cauza ploii, se va juca ulterior.

SERIA A II-A

1. AUTORAPID CRAIOVA	11 8 3 0 36-5 19
2. Minerul Motru	11 7 1 3 26-10 15
3. S.M.T. Simian	11 4 6 1 18-11 14
4. Metalurgistul Sadu	11 5 3 3 21-19 13
5. Energetica Tr. Severin	11 4 4 3 17-17 12
6. Electrica Craiova	11 4 3 4 25-10 11
7. Sănătatea Tg. Jiu	11 4 2 5 17-21 10
8. Minerul Rovinari	11 3 3 5 18-23 9
9. Progresul Cîrcea	11 4 1 6 16-23 9
10. Gilortul Tg. Cărbunefi	11 3 3 5 13-22 8
11. Dinamo Craiova	11 3 1 7 13-18 7
12. Petrolul Țicleni	11 2 0 9 14-47 4

ȘT. GURGUI
correspondent

REGIUNEA SUCEAVA

Deși campionatul regional ne-a oferit în acest tur multe jocuri interesante și spectaculoase, se perpetuează încă numeroase neajunsuri cauzate de indisciplina. Unele echipe, continuînd o practică mai veche, nu s-au prezentat la toate jocurile. De pildă, Rădăuți Cimpulung, motivînd lipsa mijloacelor de transport, a pierdut cu 3-0, chiar în prima etapă, reprezentîndu-se la meciul cu Unirea Siret. Interesant că numai după două săptămîni Rădăuți pierde cele două puncte pe teren propriu din cauza neprezentării legitimaților! Din cele 12 puncte acumulate de Minobrad Broșteni, desul de multe au fost realizate prin neprezentarea unor echipe ca IPROFIL Rădăuți, Tractorul Săveni etc. Iată de ce considerăm că disputarea campionatului regional în două serii ar fi fost mai nimerită, ar fi înlăturat unele anomalii existente la ora de față.

În sfîrșit, câteva cuvinte despre indisciplina de care dau dovadă jucătorii ca Ilie Băncescu (IPROFIL), Gheorghe Pop (CFR Suceava), Nicolae Mustățî (Tractorul Săveni) etc. din cauza cărora unele întîlniri (Avintul Frasin — IPROFIL Rădăuți, Tractorul Săveni — Vitorul Botoșani, CFR Suceava — Unirea Siret) au degenerat. Comisia regională de fotbal, lăsînd la o parte „cavalierismul”, va trebui să intervină prompt pentru ca asemenea acte reproșabile să nu se mai întîmple pe terenurile de sport.

Iată clasamentul:

1. VITORUL BOTOȘANI	13 10 0 3 36-14 28
2. Avintul Frasin	13 8 3 2 29-16 18
3. Foresta Moldovița	13 8 2 3 25-14 17
4. Unirea Siret	13 8 1 4 37-16 17
5. Rarău Cimpulung	13 8 1 4 22-13 17
6. Fulgerul Dorohol	13 7 1 5 46-30 15
7. Minerul Gura Humorului	13 6 1 6 22-21 13
8. Tractorul Săveni	13 5 2 6 19-21 12
9. C.F.R. Suceava	13 5 2 6 17-24 12
10. Minobrad Broșteni	13 6 0 7 24-39 12
11. Chimia Bradul Vama	13 5 0 8 37-24 10
12. Siretul Doihasca	13 3 3 7 22-42 9
13. Filatura Fălt.	13 3 4 7 28-33 8
14. IPROFIL Rădăuți	13 0 1 12 5-48 1

GH. JAUCA
correspondent

PORTRET DINTR-O BIOGRAFIE COLECTIVĂ

atunci când s-a recomandat și mi-a spus că vrea să mă ia la DINAMO, am crezut că Moș Gerilă a venit special pentru mine în plină toamnă. Eram totuși un copil..."

Mă uit la interlocutorul meu. Pe chipul său de copil îmbufnat, amintirile atât de apropiate sentimentale, dar și în timp, se reflectă ca într-o oglindă. Adolescentul Dumitrache are perfectă dreptate. Nimic senzațional în calea sa. Nici măcar faptul că în jurul promovărilor sale s-au purtat multe discuții, pro și contra. Antrenorul său însă n-a încetat să creadă în talentul și perseverența tinerei sale speranțe. De aceea l-a și promovat la 17 ani în prima formație dinamovistă.

"E totuși ceva spectaculos în asta? se întreabă DUMITRACHE. Doar nu eram un caz singular. Sau în faptul că doar câteva luni mai târziu după acest debut, am susținut primul meu meci internațional în reprezentativa de juniori a țării? Jucam pe atunci în echipă cu Dobrin, Lupulescu, Opreșan, Pilcă. Pentru toți a urmat apoi un drum firesc: echipa de tineret. Acest an mi-a dăruit însă prima selecționare în lotul reprezentativ ca și prima cupă din viața mea, dăruită celui mai în formă jucător la un cuplaj bucureștean. Nu știu dacă lacrimile se potrivește unui vîrf de atac dar în acest an am avut multe bucurii..."

Nu i-am răspuns atunci nimic finăruțului jucător pentru că emoția sa sinceră se transmisese integral și reporterului.

L-am întrebat cum își pregătește punctea de trecere spre noul an.

"Imi împart vacanța între prieteni (toți sînt studenți ca să mă "molipsesc" și eu după ce termin școala), distracții (totuși nu fumez și nu beau) și... "zidul încercării". Nu zimbășiți, așa voi numi zidul la care exerserez zilnic șutul la partă, de la 20-25 m., cu ambele

picioare, pînă cînd voi dobîndi precizia dorită. Cred că eu nu voi putea ajunge niciodată un jucător bun — dorința mea cea mai fierbinte — dacă nu voi munci dublu decît ceilalți..."

Mi-a plăcut modestia cu care privea puțini ani retrospectiv, siguranța cu care se gîndea la ceea ce vor urma. Era aici un semn distinctiv al generației sale, al generației care împlinește vîrsta Republicii.

Deci nimic neobișnuit în viața lui Dumitrache, a acestui tînăr, născut la 22 mai 1948, în primul an al Republicii. Un drum clar, as-

Paul SLAVESCU

centent, rod al complexului nostru social care deschide tineretului asemenea perspective certe. Noi însă așteptăm ceva deosebit, spectaculos, de la tînărul jucător ca și de la toți cei de-o vîrstă cu el: realizarea deplină a talentului, călirea acestuia la flacăra pasiunii și seriozității, astfel încît fotbalul românesc să dobindească o întregă pleiadă de jucători de valoare internațională.

Ar fi, dacă vreți, un fapt remarcabil, dar totuși, firesc.

Paul SLAVESCU

"Ce poate cuprinde senzațional biografia unui tînăr de 20 de ani?" — ne întreba în replică FLOREA DUMITRACHE, de fapt gîndind cu voce tare. Și apoi a continuat: "O copilărie obișnuită, o adolescență plină, începută frumos și care nu s-a terminat încă. Ce mi-au dat mie, de fapt, acești ani?"

Vedeți, privind retrospectiv, toate mi se par în ordinea firească a lucrurilor și nu pentru că aș considera că mi se cuveneau de drept, mie și alor mei, ci pentru că acestea constituie, însăși realitatea zilelor noastre. Certitudinea împlinirilor.

Ce este, de pildă, neobișnuit că la 11 ani, un prieten, pitic "mai vechi" la Rapid, m-a dus la clubul giuleștean. Și ce este neobișnuit că apoi un mare sufletist al fotbalului, animator al echipei T.U.G. și vecin de-al nostru (ne mutaserăm între timp într-un bloc modern pe șoseaua Viilor), m-a dus acolo. Și după doi ani, aveam pe atunci doar 16 ani, ajunseseam la poarta primei echipe. Totul deci pînă acum, obișnuit. A intervenit însă ceva inedit: antrenorul TRAIAN IONESCU și-a început peregrinările prin categoriile inferioare și m-a văzut și pe mine. Venind de la școală, într-o seară (eram în clasa a IX-a), l-am găsit într-o discuție animată cu tatăl meu, și el mare amator de fotbal. Nu-l cunoscusem încă pe viitorul meu antrenor și

Un meci fierbinte, într-o zi geroasă

De multă vreme n-au mai avut craiovenii ocazia să vadă un meci disputat într-o atmosferă atât de năvălă și de "fierbinte" (în ciuda... zăpezii și a gerului), cum a fost cel de duminică dintre UNIVERSITATEA și RAPID, în care echipa studenților a obținut cea de a patra victorie din toată altele partide oficiale disputate, în compania feroviarilor, pe terenul din Craiova.

Dar, de ce această atmosferă și

a programului competițional intern și internațional foarte bogat în această toamnă, l-a trădat însă pe feroviarul după puțin timp. Ca urmare, în min. 36, Dan îl faultează în careu pe subtilul Știrlogea, iar Oblemenco aduce egalarea. Faultul lui Dan a fost parca semnalul începerii unor nereguli cum rareori ne-a fost dat să vedem pe terenurile de sport, nereguli pe lângă care arbitrul Al. Alexe din Rm. Vlcea trecea... nepăsător și rece! Ast-

victorii, Rapid ajungea la trei puncte de lider.

4. Pentru a termina acest capitol dedicat feroviarilor, să mai adăugăm lipsa de formă a unor jucători (Dumitriu, Jamaichi, Codreanu), în timp ce alții stau pe tușă (Neagu), ori au plecat pentru că n-au fost folosiți (Bungău).

5. Un motiv în plus pentru nervozitatea de pe teren — numărul mare de "spectatori" prezenți în incinta terenului de joc. (Observatorul federal, Nicolae Gorgorin — București, era primul care trebuia să ceară evacuarea acestora). Unii dintre ei s-au simțit obligați (!) să intervină în joc, să-i insulte pe jucători, să se certe cu arbitrul.

Și acum, despre arbitrajul prestat de Alexandru Alexe din Rm. Vlcea. Delegat de F.R. Fotbal în cursul zilei de vineri 15 decembrie, în locul lui Al. Toth — Oradea care, tot vineri, a telegrafiat că refuză să conducă acest meci, Al. Alexe, timorat, a scăpat meciul din mînă încă din primele minute, a permis zeci de faulturi și de injurii de o parte și de alta. După meci ne-a spus că primul pe care l-ar fi eliminat, ar fi fost Ionescu care, în tot timpul primei reprize i-a adus injurii, dar n-a făcut-o pentru că "s-ar fi dat meciul peste cap" (!). În plus: a permis unui număr foarte mare de spectatori să stea chiar pe linia de tușă. Era bine dacă s-ar fi apelat la unul din arbitrii meciului Steaua-Valencia.

M. T.

CLASAMENTUL

GOLGETERILOR

9 goluri: ADAM (Universitatea Cluj) — 4 din 11 m;
6 goluri: TARALUNGĂ (Progresul); KALLO (Farul); SOO (Steaua); OBLEMENCO (U Craiova);
5 goluri: VOINEA (Steaua); DEMBROVSCHI (Dinamo Bacău); IANCU (Farul); ȘIRLOGEA (U Craiova);
4 goluri: PAVLOVICI (ASA) — 3 din 11 m; LIBARDE (Jiul); DRIDEA I (Petrolul) — 1 din 11 m; KRAUS (F.C. Arges); I. IONESCU (Rapid); DUMITRIU II (Rapid); DUMITRACHE (Dinamo București) — 1 din 11 m; DINU (Dinamo București).

U. CRAIOVA-RAPID BUCUREȘTI 4-2 (1-1)
Au marcat: Năsturescu (min. 29), Oblemenco (min. 36 și 55), Dumitriu II (min. 67), Știrlogea (min. 79 și 85).
UNIVERSITATEA: Pilcă 6 (min. 88); Oprea — Mihăilescu 5, Bitlan 3, M. Marel 6 (min. 72); Ivan, Deliu 7 — Știrbeanu 4 (corigent la capitolul sportivitate), Ivan 8 (min. 72); Deselnicu 7 — Niță 7, M. Popescu 7, Oblemenco 8, Știrlogea 9.
RAPID: Răducanu 5 — Ștefan 6, Motroc 7, Dan 5, Greavu 5 — Dinu 4 (corigent la sportivitate), Jamaichi 3 — Năsturescu 8, Dumitriu II 5, Ionescu 7, Codreanu 5.
ARBITRU: Al. Alexe — Rm. Vlcea, 5.

ensiune care și-a pus amprenta pe întreg meciul? După părerea noastră, motivele sînt mai multe. Să le discutăm pe rînd:

1. Rapid a venit la Craiova cu amintirea celorlalte trei înfringeri suferite în "Celataca banilor" și, ca atare, a dorit să facă totul pentru a reuși un rezultat cît mai bun. Și se părea că totul va merge conform previziunilor (în min. 29 Năsturescu deschide scorul după o cursă în care a traversat jumătate din teren). Aceasta și datorită faptului că Universitatea, după o pauză forțată de cinci săptămîni, nu se regăsea deloc.

2. Oboseala nervoasă, ca urmare

fel, Dinu și Știrbeanu se levesc reciproc, în timp ce Greavu, Năsturescu ("maestrul" al simulărilor!) sau Codreanu, ca să nu-l mai amintim și pe Dan, îi secondează cu succes. Dar aproape că nu a existat jucător care să rămînă, pînă la sfîrșit, curat ca lacrima. Ba, mai mult, rapidiștii s-au lovit și între ei (Dan i-a dat o palmă lui Răducanu!) și a fost nevoie ca antrenorul Viilor Stănculescu să-i despartă. Dacă rapidiștii și-ar fi păstrat calmul, poate că duminică reușeau la Craiova chiar o victorie. Așa, însă...

3. Dorința de a cîștiga cele două puncte cu orice preț. În cazul unei

CLASAMENTUL DE TOAMNA

ACASA

DEPLASARE

1. STEAUA	13 7 3 3 24-14	17 8 5 1 2 15-7 11	5 2 2 1 9-7 6
2. F.C. Arges	13 7 3 3 19-10	17 6 4 2 0 12-2 10	7 3 1 3 7-8 7
3. Farul	13 6 3 4 19-12	15 6 4 2 0 15-5 10	7 2 1 4 4-7 5
4. "U" Craiova	13 7 1 5 19-15	15 7 7 0 0 16-3 14	6 0 1 5 3-12 1
5. "U" Cuij	13 6 3 4 17-16	15 6 4 1 1 7-4 9	7 2 2 3 10-12 6
6. Dinamo Bacău	13 7 0 6 18-25	14 7 7 0 0 17-7 14	6 0 0 6 1-18 0
7. U.T.A.	13 6 1 6 12-11	13 7 4 1 2 6-3 9	6 2 0 4 6-8 4
8. A.S.A.	13 5 3 5 16-20	13 7 4 2 1 11-7 10	6 1 1 4 5-13 3
9. Rapid	13 5 2 6 16-17	12 8 3 1 4 11-11 7	4 2 1 1 3-2 5
10. Jiul	13 4 3 6 17-16	11 6 4 1 1 11-3 9	7 0 2 5 6-13 2
11. Petrolul	13 5 1 7 13-14	11 7 5 1 1 10-4 11	6 0 0 6 3-10 0
12. Dinamo Buc.	13 3 5 5 14-18	11 8 2 3 3 10-10 7	5 1 2 2 4-8 4
13. Progresul	13 2 5 6 12-19	9 8 2 4 2 9-8 8	5 0 1 4 3-11 1
14. St. roșu	13 3 3 7 8-17	9 6 3 2 1 7-5 8	7 0 1 6 1-12 1

CINE VA CÎȘTIGA TROFEUL REVISTEI

Fotbal '67?

Primele puncte atribuite, după criteriul notelor în campionat și în meciurile internaționale

La 15 decembrie a expirat termenul de depunere a buletinelor la ancheta pentru desemnarea celui mai bun fotbalist român al anului 1967, căruia îi va fi decernat "TROFEUL FOTBAL '67".

Ancheta noastră s-a bucurat de un mare succes. Zilnic, poșta ne-a adus zeci și zeci de scrisori de la iubitorii fotbalului din întreaga țară, cuprinzînd voturile lor la anchetă. Numeroși din cei care ne-au scris, și care n-au putut găsi revista pentru a decupa buletinul sau, pur și simplu, după cum ne-au scris ei "nu s-au îndurat s-o taie", și-au manifestat îngrijorarea că votul lor ar putea să nu fie luat în considerare. Le răspundem că pot fi liniștiți. Insoțit sau nu de bonul de participare, votul fiecărei cititor a fost înregistrat, preferința fiecăruia va concura la stabilirea rezultatului final.

Ne-au parvenit chiar și acele plicuri pe care unii cititori, grăbiți sau distrași, n-au scris adresa ci, pur și simplu, mențuinea "Pentru Trofeul revistei Fotbal '67". Lucrătorii poștei n-au avut nici o dificultate în a înțelege despre ce e vorba și în a-l descoperi pe destinatar...

Reamintim cele 4 criterii după care se va acorda trofeul. Se vor acțui 4 clasamente.

Unul, pe baza notelor acordate de redactorii revistei la meciurile de campionat (returul ediției precedente și turul actualii ediții) plus notele în meciurile echipei naționale A.

Altul, pe baza părerii antrenorilor celor 14 echipe de divizia A, un al treilea rezultînd din opiniile ziaristilor sportivi și, în fine, clasamentul marelui mare al cititorilor.

Pentru primele 3 criterii, jucătorii clasafți pe iocurile 1-5 vor primi punctajul 5, 4, 3, 2, 1.

La clasamentul alcătuit după votul iubitorilor fotbalului, și la alcătuirea căruia participă mii de oameni, primii 5 clasafți vor primi punctaj dublu, adică, în ordine, 10, 8, 6, 4, 2.

Clasamentul general se va face prin ADIȚIONAREA PUNCTELOR ACUMULATE ÎN CELE 4 CLASAMENTE PARȚIALE.

Rezultă deci că punctajul maxim pe care-l poate realiza laureatul trofeului nostru, în cazul cînd el s-ar găsi în fruntea tuturor clasamentelor, este de 25 de puncte.

Lucrările de alcătuire a clasamentelor sînt în curs de desfășurare.

Primul din aceste clasamente e însă de pe acum gata. E vorba de cel alcătuit PE BAZA MEDIEI NOTELOR OBTINUTE ÎN CAMPIONAT ȘI MECIURILE INTERNAȚIONALE.

Iată cum arată acest clasament:

1. NUNWEILLER III	7,8 (5 puncte)
2. MIHAI IONESCU	7,6 (4 puncte)
3. COMAN	7,5 (3 puncte)
4. DOBRIN	7,3 (2 puncte)
5. KOSZKA	7,2 (1 punct)

Acești cinci fotbaliști primesc deci, primele puncte în lupta pentru cucerirea trofeului. (Precizăm că am luat în considerare numai pe acei jucători care au participat la minimum 50% din meciurile de campionat sau în echipa reprezentativă).

Iată, cu titlu informativ, mediile în continuare: Mocanu 7,1; Ghergheli 7; Constantin și Dan 6,9; Popa 6,7; I. Ionescu, S. Avram și D. Nicolae 6,5; Libardi 6,3; Pircălab 5,9.

În aceste zile, comisia de numărătoare a buletinelor desfășoară o activitate vie. Sînt triate zilnic sute și sute de "voturi", sosite pe adresa revistei noastre din toate colțurile țării. Zeci de iubitori ai fotbalului s-au prezentat personal la sediul revistei, în ziua de 15 decembrie, pentru a-și depune buletinele, de teamă ca nu cumva — depunîndu-le la poștă — să piardă termenul anunțat și astfel să nu mai poată participa la anchetă.

Reamintim că cititorii care au indicat ordinea exactă a primilor 5 clasafți, după totalizarea punctelor acumulate pe baza tuturor celor 4 criterii de alcătuire a clasamentului, vor primi premii surpriză din partea revistei noastre.

Pînă acum nu se poate face nici un fel de anticipare asupra rezultatului.

Cu titlu de curiozitate, publicăm mai jos cîteva răspunsuri primite de la cititori, scoase la împlinire din vrafal de plicuri care ne-au sosit în aceste zile:

RADU MUNTEANU, strada Frații Golescu nr. 22, raion Grivița Roșie, București: 1. C. Dan, 2. Lucescu, 3. Dumitriu II, 4. Barbu, 5. Motroc.

MIHAI SAVA, str. Trubadur nr. 18 A, Timișoara: 1. Dobrin, 2. Coman, 3. Ion Ionescu, 4. Dan, 5. Koszka.

CONSTANTIN BOCHIS, bloc I.C.M.M.R. nr. 1, Reșița: 1. Coman, 2. D. Nicolae, 3. Constantin, 4. Dobrin, 5. Kallo.

DESIDERIU STURĂ, str. Siretului nr. 1, I. C. Dan, 2. Coman, 3. Dobrin, 4. Ghergheli, 5. Oblemenco.

VASILE IOAN BIRLEANU, com. Finațe, raion Luduș, reg. Mureș A. M.: 1. Dobrin, 2. Ion Ionescu, 3. Constantin, 4. Coman, 5. Ghergheli.

IOAN CERB, com. Șogu, raionul Arad: 1. Dobrin, 2. Ghergheli, 3. Mocanu, 4. I. Ionescu, 5. Coman.

IMRE GEELLEN, str. Eftimie Murgu nr. 37, Oradea: 1. Dobrin, 2. Coman, 3. Dan, 4. Ghergheli, 5. I. Ionescu.

GHEORGHE MORARU, str. Felinarului nr. 5, Sibiu: 1. Dobrin, 2. Ghergheli, 3. Dan, 4. I. Ionescu, 5. Barbu.

TEODOR STATE, str. Cuza Vodă nr. 76, raionul N. Bălcescu, București: 1. Dobrin, 2. Coman, 3. I. Ionescu, 4. Dan, 5. D. Nicolae.

GHERASE APOSTOL, str. Suzana nr. 39, raionul V. I. Lenin, București: 1. Dobrin, 2. Constantin, 3. Coman, 4. Mocanu, 5. D. Nicolae.

IOAN GENUSARU, str. Alba Iulia nr. 10, raionul T. Vladimirescu, București: 1. I. Ionescu, 2. Dobrin, 3. Constantin, 4. Coman, 5. Ghergheli.

REZULTATUL FINAL AL ANCHETEI ÎL VOM PUBLICA ÎN NUMARUL NOSTRU VIITOR, DE JOI 28 DECEMBRIE.

Incepem „retrospectiva Progresul” pornind, firește, de la bilanțul său de toamnă. Să recapitulăm, deci: 0-2 cu U.T.A. (o adevărată lovitură de măciucă la debut de campionat și chiar pe teren propriu); 0-3* cu Jiul (de necrezut: prin neprezentarea carnetelor de legitimare, uitate acasă!); 0-0 cu Dinamo București (inceput timid de redresare); 0-1* cu „U” Craiova (și totuși joc bun); 4-1 cu A.S.A. (revenire la linia de plutire); 1-1 cu Rapid (inceput de constanță); 1-3* cu Dinamo Bacău (confirmare, totuși); 1-2 cu Honved Budapesta (intermezzo ocazional stimulant: echipa a făcut un joc bun); 1-0 cu Petrolul (cădere pe panta nervozității; comportare slabă); 2-2 cu „U” Cluj (din nou revenire); 1-1* cu St. roșu (din nou speranțe); 1-1 cu Steaua (speranțe cresc); dar 0-1 cu Farul (șansele scad vertiginos, deși echipa a fost egală

constanțenilor, ca joc) și — după o așteptare de aproape o lună — 1-3* cu F. C. Argeș (joc satisfăcător, dar poziția în clasament e alarmantă).

(Cu * am notat jocurile în deplasare).

Transpus în cifre de clasament, bilanțul Progresului arată astfel: locul 13 cu 9 puncte din 13 jocuri, adică două victorii și cinci meciuri nule, golaveraj 12-19. Situația jocurilor disputate acasă:

8 2 4 2 9-8 8 puncte

iar a celor din deplasare:

5 0 1 4 3-11 1 punct.

Un bilanț care, fără îndoială, provoacă multe insomnii și care, pe bună dreptate, stârnește nemulțumire și îngrijorare printre suporterii, sentimente mărturisite cu prilejul unei recente ședințe a membrilor cotizanți. Să vedem însă, în ce măsură este justificată starea de alarmă a unora sau speranțele altora în evitarea, în final, a zonei retrogradării, pornind de la cauzele care au dus echipa în această situație și de la posibilitățile existente pentru salvarea echipei.

O „PLECARE INTIRZIATĂ”

Vorbind în fața suporterilor, la ședința amintită, tov. I. Lupaș — membru în biroul secției de fotbal — compara debutul echipei în actualul campionat cu o ștafetă al cărei prim schimb a plecat cu întârziere, astfel că celelalte schimburi n-au mai putut refăce terenul pierdut.

Și într-adevăr, lucrurile așa s-au întâmplat. Dar de ce?

Cauza principală este mai mult de natură organizatorică. Vechiul birou al secției și chiar conducerea clubului nu au intervenit cu promptitudinea și energia care se impuneau atunci când au constat existența unei atmosfere nesănătoase în sinul echipei. Acest lucru a rezultat încă din vară, în cursul unei ședințe în care au fost dezbătute problemele fotbalului nostru. Atunci s-a constatat că între mulți jucători și antrenorul P. Moldoveanu existau diferențe. Biroul secției și conducerea clubului au greșit grav pentru că n-au intervenit pentru a lămurii lucrurile, ci au lăsat să aplece pe umerii jucătorilor sau antrenorului afirmații cu privire la comportări necorespunzătoare, pe teren și în afara lui. Juste sau nu, aceste afirmații mărturiseau relații care nu aigurau un climat favorabil unei munci temeinice. Erau necesare rapoarturi bazate pe înțelegere și respect reciproc, pe disciplină, între jucători și antrenori și conducerea n-a înțeles sau n-a putut să le asigure, iar consecința s-a văzut în modul cum a început echipa noul campionat: o pregătire insuficientă, mai ales psihică, în comparație cu celelalte echipe, un lot neomogen în care absența celor „bătrâni”, scoși din prima echipă, s-a resimțit, iar promovarea unor elemente s-a dovedit neinspirată, prin lipsa lor de perspectivă. Jocul echipei n-a avut echilibru, disciplină și o idee tactică precisă.

● **Imbunătățirea stării disciplinare în comportare și joc.** Abaterile sint mai rare, iar în joc s-a observat mai multă preocupare pentru calitate, o disciplină tactică. Mai este de lucrat însă, în această direcție (Georgescu, V. Popescu, Colceriu).

● **Organizarea mai bună a jocului.** Acțiunile urmăresc o linie tactică mai precisă, înțeleasă de jucători. Construirea lor pornește din liniile dinapoi, iar desfășurarea se bazează pe un plasament mai corect al jucătorilor pe teren. Finalizarea lor însă, lasă de dorit. Compartimentul ofensiv a rămas deficitar, dovedit și numărul redus de goluri marcate în ciuda ocaziilor avute. Trasul la poartă constituie punctul nevralgic, ca de altfel întreaga linie de atac. Este, de altfel, și motivul pentru care formația a suferit aici cele mai multe modificări de-a lungul celor 13 etape, în comparație cu apărarea, în general prezentă în aceeași formulă.

● **Creșterea calitativă a jocului,** realizată treptat la nivelul posibilităților jucătorilor care alcătuiesc lotul. Au fost, însă, jucători care n-au contribuit pe măsura valorii lor (Mateianu, Matei, Stoicescu). Poate că, cunoscând puterea lui stimulantă, un calendar internațional mai consistent ar fi mărit progresul calitativ. Dar și Progresul, ca alte echipe, a resimțit absența lui (un singur joc).

● **Echilibrarea compartimentelor.** Randalamentul este egal, deși dorința de luptă diferă de la jucători la jucători (Stoicescu în comparație cu Matei, Soangher sau Al. Constantinescu cu Țărlungu), totuși cel mai eficient — 6 goluri).

● **Pregătirea fizică ameliorată,** mai ales sub raportul rezistenței.

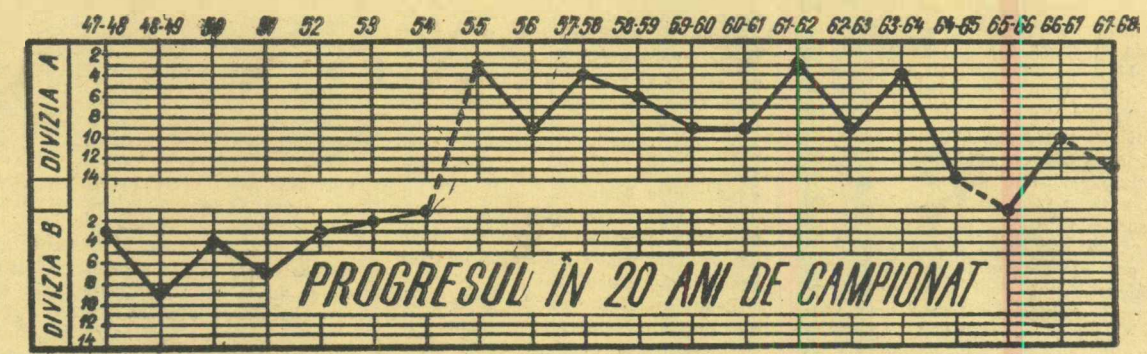
● **Creșterea calitativă a jocului,** realizată treptat la nivelul posibilităților jucătorilor care alcătuiesc lotul. Au fost, însă, jucători care n-au contribuit pe măsura valorii lor (Mateianu, Matei, Stoicescu). Poate că, cunoscând puterea lui stimulantă, un calendar internațional mai consistent ar fi mărit progresul calitativ. Dar și Progresul, ca alte echipe, a resimțit absența lui (un singur joc).

● **Echilibrarea compartimentelor.** Randalamentul este egal, deși dorința de luptă diferă de la jucători la jucători (Stoicescu în comparație cu Matei, Soangher sau Al. Constantinescu cu Țărlungu), totuși cel mai eficient — 6 goluri).

● **Pregătirea fizică ameliorată,** mai ales sub raportul rezistenței.

mente. M-am convins de acest lucru asistând la antrenamentele unui club săptămânal. Desigur că au existat și mai există unele „puncte negre”, ca de pildă lipsa de concentrare și de receptivitate la jucători, — problemă, de altfel, generală. Un foarte bun exercițiu complex, apropiat de condiții concrete de joc, care solicite un grup de jucători să fie mereu în mișcare și să exerseze pasa — conducere — centrarea — șutul, a fost ratat în bună parte pentru că jucătorii nu au fost atenți sau nu l-au înțeles la explicarea lui teoretică și jumătate din timpul afectat a fost pierdut cu noi lămuriri din partea antrenorului.

Pe de altă parte, antrenorii au trebuit să depășească și dificulta-

tea ridicată de faptul că terenul propriu nu putea fi folosit, căutând să asigure totuși antrenamentelor baze sportive gazonate, deci în condiții cit mai bune de instruire.

ȘI REALIZARILE LUI

Fără îndoială că „plecarea întârziată” nu putea să nu aibă consecințe și acestea sint reflectate de situația din clasament, care — orice s-ar spune — numai optimism nu poate genera. Dar, făcând un bilanț general al „schimbului doi” constatăm pași însemnați înainte, dăunători de speranțe pentru retur. Eforturile depuse de conducerea tehnică, sprijinită de biroul secției și consiliul clubului, mai eficient, cu mai multă exigență și fermitate, întărindu-i autoritatea față de jucători, nu au rămas fără satisfacții, atit cit pot fi ele în raport cu situația echipei în clasament. Pe scurt, aceste satisfacții decurg din:

● **Imbunătățirea stării disciplinare în comportare și joc.** Abaterile sint mai rare, iar în joc s-a observat mai multă preocupare pentru calitate, o disciplină tactică. Mai este de lucrat însă, în această direcție (Georgescu, V. Popescu, Colceriu).

● **Organizarea mai bună a jocului.** Acțiunile urmăresc o linie tactică mai precisă, înțeleasă de jucători. Construirea lor pornește din liniile dinapoi, iar desfășurarea se bazează pe un plasament mai corect al jucătorilor pe teren. Finalizarea lor însă, lasă de dorit. Compartimentul ofensiv a rămas deficitar, dovedit și numărul redus de goluri marcate în ciuda ocaziilor avute. Trasul la poartă constituie punctul nevralgic, ca de altfel întreaga linie de atac. Este, de altfel, și motivul pentru care formația a suferit aici cele mai multe modificări de-a lungul celor 13 etape, în comparație cu apărarea, în general prezentă în aceeași formulă.

● **Creșterea calitativă a jocului,** realizată treptat la nivelul posibilităților jucătorilor care alcătuiesc lotul. Au fost, însă, jucători care n-au contribuit pe măsura valorii lor (Mateianu, Matei, Stoicescu). Poate că, cunoscând puterea lui stimulantă, un calendar internațional mai consistent ar fi mărit progresul calitativ. Dar și Progresul, ca alte echipe, a resimțit absența lui (un singur joc).

● **Echilibrarea compartimentelor.** Randalamentul este egal, deși dorința de luptă diferă de la jucători la jucători (Stoicescu în comparație cu Matei, Soangher sau Al. Constantinescu cu Țărlungu), totuși cel mai eficient — 6 goluri).

● **Pregătirea fizică ameliorată,** mai ales sub raportul rezistenței.

Filiația echipei Progresul trebuie căutată cu douăzeci de ani în urmă printre formațiile de categorie B. Se numea Socec, una din echipele valoroase ale ligii secundă. Socec însă, a suferit succesiv două schimbări de „firmă”: a devenit mai întâi Grafica M.S. București (1948-49), din care s-a transformat în Spartac, nume pe care l-a purtat din 1950 pînă în 1953. Anul următor se operează o nouă schimbare: echipa s-a numit Progresul F.B. (Finanțe Bănci). Noul nume a coincis cu câștigarea, în sfîrșit, a primului loc la „B” și, deci, promovarea la A, categorie în care activează — cu o singură întrerupere (în 1965-66) — și astăzi. Din 1956 echipa a început să poarte numele actual, PROGRESUL.

În activitatea sa, această echipă bucureșteană a cunoscut satisfacțiile (ca și insatisfacțiile, de altfel) vieții fotbalistice. În afara promovării la „A”, în care cel mai bun loc (3) l-a ocupat în edițiile 1955 și 1961-62, Progresul a cucerit Cupa României în 1959-60, a fost finalist în ediția 1957-58, a câștigat campionatul național de juniori în 1954 și a fost finalistă odată, în 1964-65. A participat în „Cupa cupelor” 1960-61, fiind eliminată de Leixoes (Portugalia).

În rîndurile Progresului au activat o serie de cunoscuți fotbaliști ca: maestrul emerit al sportului Ozon, maestrul sportului Caroveanu, Caricac, Soare și P. Moldoveanu, internaționalii E. Iordache, Dinulescu, C. Marinescu, M. Voinea, precum și Cozma, Gică Andrei, Fusulan, Maior.

De-a lungul anilor, conducerea tehnică a fost asigurată de o serie de antrenori cunoscuți: I. Lupaș, Gh. Nicolae, A. Botescu, Dinică Schileru, Titus Ozon, Eugen Iordache, P. Moldoveanu. În prezent, de echipă se ocupă Cornel Drăgușin și Florin Știrbei.

Pe lângă echipă funcționează un centru de copii și juniori, avînd ca antrenori pe I. Kluge, T. Ozon, N. Gorgorin, G. Baraș, P. Moldoveanu. Acest centru furnizează secției jucători pentru echipele de juniori (2) și copii (3), care activează în cadrul orașului (circa 100 de jucători).

Echipele dispun de o bază sportivă situată pe str. Dr. Staicovici nr. 42-44 (unde se află și sediul clubului, telefon 37.18.49), unde sint amenajate trei terenuri de fotbal.

21 - 2 = 19...

În sezonul oficial de toamnă Progresul a folosit un lot de 21 jucători, pe care-i numim mai jos. În dreptul fiecăruia indicăm data nașterii, înălțimea, greutatea, echipele la care a mai jucat și la cîte meciuri a participat în acest campionat:

Petre MÎNDRU: 13.IX.1935, 1,74 — 78 — St. roșu și Știința București — 12.
Constantin MATACHE: 13. I.1939 — 1,71 — 66 — Dinamo București și Dinamo Pitești, — 2.

Paul MANTA (portar): 2. VI.1943 — 1,83 — 78 — CSU București — 1.

Viorel POPESCU: 4.XI.1941 — 1,70 — 70 — Metalul Tirgoviște, C.S.M.S. Iași — 10.

Alexandru GEORGESCU: 15.II.1941 — 1,81 — 81 — CFR Rогоrji, Marina Mangalia, Crișul Oradea — 5.

Aurel MĂNDOIU: 20.VIII. 1943 — 1,78 — 73 — Bere Grișia București, Steaua (CCA) — 12.

Vasile PETEANU: 2.XI.1939 — 1,88 — 82 — Cetatea Arad, C.F.R. Arad, ASMD Satu Mare, Jiul Petritu — 11.

Adrian CONSTANTINESCU: 12.III.1945 — 1,73 — 62 — Progresul — 9.

Liviu COLCERIU: 27.XI. 1939 — 1,79 — 77 — Unirea Focșani, Știința București, Minerul B. Mare — 2.

Alexandru CONSTANTINESCU: 24.VI.1937 — 1,74 — 72 — Flacăra Moreni, Steaua, Corinul Hunedoara, Dinamo Pitești — 7.

Gheorghe SOANGHER: 18. VI.1942 — 1,68 — 62 — S.N. Olteneșu, Progresul Alexandria, Marina Mangalia, Farul Constanța — 10.

Nicolae NEACȘU: 28.I.1939 — 1,74 — 71 — Progresul CPCS București, Petrolul, Rapid București, Farul Constanța — 6.

Constantin MATEI: 1.VI. 1940 — 1,73 — 65 — CSMS Iași, Viitorul București, CSMS Iași — 12.

Nicolae OAIĐĂ: 9.IV.1933 — 1,82 — 81 — Dinamo Bacău — 6.

Viorel MATEIANU: 1.VI.1938 — 1,74 — 72 — Progresul CPCS București, Știința Cluj, Steaua — 12.

Eugen STOICESCU: 5.IV. 1940 — 1,81 — 80 — Metalul București, Acad. Militară București, CSMS Iași — 4.

Teodor ȚĂRLUNGA: 8. VI.1945 — 1,69 — 64 — Carpați Sinaia, Viitorul București, Armata Mureșul, Steaua București — 12.

Ion POPESCU: 29.IV.1940 — 1,72 — 66 — Știința București, Metalul București — 3.

Nicolae MIHAI: 15.VII.1942 — 1,63 — 62 — Energia București, Constructorul București — T.U.G. București — 4.

În afară de aceștia au mai jucat încă doi: Bogdan (utilizat într-un singur meci) și Banu (în 3 jocuri). Acestora însă, clubul le-a acordat dezlegarea, astfel că în retur Progresul va porni pe drumul refacerii terenului pierdut cu un lot de 19 jucători, cei de mai sus.

O PROBLEMĂ CARE TREBUIE URGENT REZOLVATĂ

Este vorba de terenul gazonat din parcul sportiv din str. Dr. Staicovici, inutilizabil încă din vară. Intrat în reparație, el n-a fost repus în funcție și după cum merg lucrurile, echipa va fi lipsită de el și în toamnă — să-și găsească alt loc de pregătire. Este de datoria conducerii clubului să urgenceze reparațiile și să-l redea echipei, utilizat însă cu toate instalațiile necesare instruirii. Din vechiul culoar de șut, de pildă, la ora actuală n-a rămas decit un perete!...

UN SĂRBĂTORIT: MAFTEUȚĂ

Conducători și suporterii ai echipei și clubului au adus, într-un cadru festiv, mulțumiri jucătorului Victor Mafteuță la retragerea acestuia din activitate, după zece timp de 10 ani a purtat cu cinste și devotament tricoul cu culorile Progresului. Cupa și tricoul cu nr. 10, care i-au fost oferite sărbătoritului, au exprimat toate simțăminte de recunoștință, dragoste și admirație față de acest sportiv care poate constitui, pentru mulți tineri și chiar din actualii titulari ai Progresului, un exemplu de dragoste de club.

SPERANȚELE

Centrul de copii și juniori oferă în prezent antrenorilor C. Drăgușin și Fl. Știrbei cîteva elemente talentate, în care-și pun multe speranțe: fundașul central Toader, mijlocașul Matei și atacanții centrali Alecu și Mocanu, pe care — bine pregătiți în continuare — speră să-i promoveze în lotul prim.

Petre GAȚU

DIN DOLEANȚELE SUPORTERILOR

Foarte interesantă o ședință cu suporterii unei echipe, așa cum a fost aceea organizată de clubul Progresul zilele trecute. Numărul mare (sala a fost plină) de susținători și mai ales cuvîntul lor au făcut vizibilă legătura... invizibilă dintre jucător sau echipă și suporter, au subliniat dragostea purtată cuportarea echipei, și-au manifestat și îngrijorarea față de poziția ei în clasament, dar și încrederea în posibilitățile de redresare după cum au dovedit că sint preocupări de diferite probleme de care le ridică activitatea echipei. Părerii că: „Și jucătorii pot stimula masa suporterilor... De ce la Progresul vîm jucatori care apoi nu confirmă?” (I. Constantin — de 15 ani suporter); „Am impresia că este ceva „putred” și la conducere: ar vrea ca echipa să câștige toate meciurile?” (Ștefan Marin); „Să fim suporterii pînă la capăt, adică și la bine dar — mai ales — și la rău” (N. Voican, de 12 ani simpatizant al echipei); „Respectul și disciplina în pregătire și în relațiile cu antrenorul constituie o condiție principală în progresul unei echipe” (Maria Filipescu, veche sustinătoare a Progresului, împreună cu toți membrii familiei sale) etc. exprima dragostea și frămîntările multor de entuziaști care-și ocupă cu regulă rituale locurile în tribuna la meciurile Progresului.

Începe să trăiască din amintire?

Returul diviziei naționale A va găsi pe **Dinamo București** pe un loc neobișnuit pentru această formație care, împreună cu Steaua, deține titlul de plurilaureat a fotbalului românesc în ultimii 20 de ani. Ce se întâmplă în acest campionat cu Dinamo București? Întrebă numeroși cititori ai revistei noastre (așa își începe, de pildă, scrisoarea pe care ne-a trimis-o S. Pascu din București), se întrebă (sperăm) și cei ce răspund direct de destinele acestei formații cu nume de rezonanță pe plan internațional și, în cele ce urmează, ne întrebăm și noi.

Linia comportării echipei condusă de **Nunweiler III** a reprezentat, de-a lungul celor 13 etape, o inegalitate... constantă, dacă vreți să acceptați acest termen, și — aici apare gravitatea — permanența unei coborâri de nivel. Cele mai alarmante apariții, **Dinamo București** le-a avut pe teren propriu unde — nu numai ca rezultat în sine, cazurile lui 0-1 cu U.T.A., 0-0 cu Jiul, 2-4 cu Universitatea Cluj, 2-2 cu Universitatea Craiova — ci ca funcționare a întregului mecanism al formației a lăsat mult de dorit. Vorbind de scorurile turului nu putem trece peste acele 0-4 de la Constanța, neonorabil pentru o „carte de vizită” ca aceea a lui **Dinamo București**.

Ce se întâmplă cu **Dinamo București**?
Întrebarea apare din nou, acuzatoare, dar perfect justificată.

SA FACEM UN SCURT DRUM ÎNAPOI...

După ce a realizat seria impresionantă de patru titluri de campioană, cucerite consecutiv (1961-1965) dinamoviștii n-au dispărut de pe primul plan al întrecerii: un onorabil loc 3 în ediția 1965/66 și poziția secundă în aceea încheiată în vara anului acesta, iată dovezi. Rezultatele seci, cifrice, indicau o menținere a potențialului echipei. Dar era cu adevărat așa? Se pare că nu. Și declinul de acum pledează pentru această din urmă supoziție.

Fotbalul are, ca orice activitate peste care timpul trece și nu fără urme, această lege a întineririi, a renovării echipei. Idealul este, sigur, ca operațiunea să poată fi efectuată fără împiedicări asupra randamentului echipei sau, în orice caz, cu cât mai puține. Dar asemenea cazuri fericite sînt așa de rare! Asistăm (și aici deschidem o mică paranteză legată însă de simptomele cazului **Dinamo** prin asemănarea desfășurării faptelor) la operațiunea de renovare internațională; pentru cei mai mulți dintre noi, hotărârile lui **Helenio Herrera** au părut cel puțin pripite dar poate că viitorul va arăta că „magul” a procedat bine prin severitatea, cruzimea chiar, cu care a remaniat lotul: o jumătate de an mai devreme apropiu cu mai mulți reinchegarea unei noi echipe capabile, prin vîrsta ei fiziologică, să atace din nou piscul competițional.

Și la **Dinamo București**, operațiunea de remaniere se cerea efectuată mai din timp, pentru ca modificările să fie lente, puse în practică cu răbdare, chibzuit, astfel ca speranții noi titulari să se bucure de cele mai favorabile condiții spre a intra în mecanismul de joc al echipei.

Observațiile de mai sus rămîn la nivelul unor considerații de ordin general, sprijinite pe o privire cu mult mai mare întindere retrospectivă decît au ca misiune rîndurile noastre. Așa că...

...SĂ REVENIM LA ACEASTA TOAMNĂ

Admițînd că au existat ezitări, nehotărîri în privința căii pe care **Dinamo București** își propunea să meargă, și totuși nu este de admis ca un lot cu numele de rezonanță și de reală forță de care ea dispune să rămînă, după 13 etape, la periferia clasamentului.

O apărare în care ne întîlnim cu internaționalii experimentați ca

Datcu, Popa, Nunweiler III, alături de titulari ai selecționetei de tineret precum **Dinu** și **Boc** primește 18 goluri în 13 partide; un atac cu **Pircălab, Lucescu, Haidu** și **Dumitrache** în aceeași linie — foști, actuali sau viitori internaționali A, sprijiniți de o linie de mijlocași în care îi întîlnim pe **Ghergheli** și **Nunweiler VI** — și ei purtători ai galoanelor de internaționali, închie cinci partide fără să dea gol și realizează în celelalte opt 14 goluri, cifră direct nemulțumitoare chiar și pentru o formație de divizia B, din a doua jumătate a clasamentului! Acesta este bilanțul prezentei fotbalistilor de la **Dinamo București**, cifre care supraviețuiesc ani și ani — prin acest document al arhivei fotbalistice care este clasamentul.

„**Dinamo** a obținut totuși rezultate mulțumitoare pînă în etapa a VII-a, cînd a fost învinsă la limită, de **Steaua**. Se pare că această înfrîngere a afectat mult moralul echipei...” remarcă cititorul **Stan Titus** din **Timișoara** și observația sa surprinde, credem noi, un moment determinant pentru rezultatul final al dinamoviștilor în prima jumătate a campionatului. Pentru că, după acea etapă, a VI-a, ei au început să manifeste serioase slăbiciuni de ordin psihic, al combativității și omogenității sufletești, care au descoperit și mai mult lacunele de celelalte ordine și au slăbit considerabil randamentul unsprezecelui dinamovist.

Se pare că jucătorii, altă dată uniți și la bine și la rău în clipele dificile ale partidelor, nu mai sînt acum umăr lângă umăr; poate pentru unii satisfacțiile cîștigării unui campionat au ajuns prea mici, dar asta rămîne un fel nesportiv de a privi înseși obligațiile unui jucător ajuns pe treapta cea mai de sus a competițiilor unei țări; poate cei mai tineri sînt prea ușurați, prea ușor descurajabili; poate și unii și alții uită că datorează clubului lor, competiției în care joacă, spectatorilor, fotbalului mult mai mult decît au dat în cele 13 etape...

Antrenorul **Traian Ionescu**, își exprimă punctul de vedere în declarația pe care ne-a făcut-o:

„**Dinamo București** s-a prezentat, în turul campionatului, în fața publicului, ca rezultanta unor frîmțări interne, a unui paralelism; conducătorii clubului și noi, antrenorii, deși am avut în față considerațiile unor echipe mari din țară și din străinătate ca **Steaua** — căreia i-au trebuit șapte ani ca

ISTORIC

Dinamo București a luat ființă în anul 1948, an din care participă la campionatul primei categorii, fără întrerupere. În această perioadă, dinamoviștii bucureșteni au obținut de cinci ori titlul de campioni și au intrat de două ori în posesia Cupei. S-au prezentat de cinci ori la startul „Cupei campionilor europeni”, cea mai bună performanță din aceste prezențe fiind victoria cu 2-1 la **București** asupra lui **Internazionale**.

De la înființare și pînă astăzi, **Dinamo București** a susținut 103 partide internaționale, oficiale sau amicale.

La conducerea echipei s-au aflat unii dintre cei mai apreciați tehnicieni ai noștri: **Coloman Braun, Rudy Wetzer, Iuliu Baratkî, Angelo Niculescu** sau, ca antrenori secunzi o serie de foști jucători ai ei (**D. Nicolae-Nicușor**, care a funcționat o perioadă de timp și ca antrenor principal, **G. Teodorescu**). În prezent, antrenor principal este **Traian Ionescu** care, cu o perioadă de întrerupere a funcționat în această calitate, la **Dinamo București** din anul 1953. Alături de **Traian Ionescu**, lucrează actualment antrenorul **Bazil Marian**. Echipele de juniori (3) și copii (4) sînt antrenate de **Șt. Stănculescu, G. Timar, T. Ivănescu**.

Printre cei mai valoroși jucători care au îmbrăcat, de-a lungul anilor, tricoul lui **Dinamo București**, au fost: **Costică Marinescu, I. Zăreanu, Ozon, Băcuț I, Nicușor, Suru, Barța, Ene I, Szökö**.

Stadion: **Dinamo**. Capacitate: 20.000 locuri. Dimensiunile terenului de joc: 110 m x 70 m.

Sediul clubului: Șoseaua Ștefan cel Mare nr. 7-9. Telefon: 12.82.19.

să revină pe primul plan — **Reims, Dukla Praga, Independiente** și naționala **Brazilei** nu ne-am putut debarasa de cerințele imediate ale competiției, să privim în perspectivă. Nu am făcut la momentul oportun transformarea echipei, nu am îmbinat armonios experiența trecutului cu nevoile viitorului.”

PUNCTE NEVRALGICE

Reținînd părerile antrenorului principal al dinamoviștilor să adăugăm că, lipsa de încredere, de sănătoasă și incurajatoare atmosferă a dus și la pătrunderea unei derute cînd rezultatele nesatisfăcătoare împingeau echipa tot mai jos în clasament. Elementele care au decis — practic — în proporția cea mai importantă ajungerea pe locul 12 ar fi, după opinia noastră, următoarele constatări referitoare numai la elementul „jucători — formație”:

1. Neadaptarea lui **Naghi**, în primul rînd și, apoi, în bună măsură a lui **Boc** în formație.

2. Absența lui **Frățilă** care, cu toate perioadele lui de scădere de formă, se dovedește așa de prețios atacului dinamovist ca adevărat centru atacant de șoc. Poate că el ar fi alcătuit împreună cu **Dumitrache**, o pereche de vîrfuri de atac ce ar fi dat alt sens de existență înaintării.

3. Eclipsa lui **Pircălab**, altă dată omul care ducea după el înaintarea, în acest tur mai mult pe tușă, un subiect al reportajelor cu titluri cu semnul întrebării.

4. Un nesfîrșit joc al alcătuirii formațiilor, din dorința de a ajunge la cel mai bun unsprezece (și, între timp, turul s-a terminat). La acest capitol, problema, pînă la urmă nerezolvată, a fost aceea a alcătuirii liniei de fund unde și **Nunweiler III** și **Boc** și **Dinu** concureau pentru două posturi (de

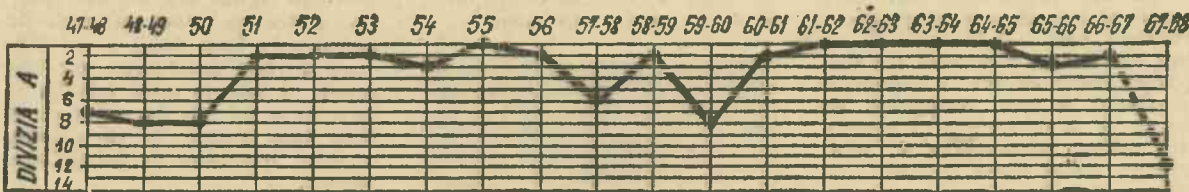
fundași centrali). Împrejurarea că o serie de jucători (**Octavian Popescu, Dinu, Nunweiler VI**), sînt utilizabili pe mai multe posturi a reprezentat o tentație de a încerca noi și noi variante pentru atac și linia de mijlocași.

5. O bună perioadă de timp, lotul complet s-a întîlnit doar la meciurile de campionat, mai mult de jumătate din formația de bază fiind reținută pînă joi-vineri, de obligațiile loturilor reprezentative.

Alături de aceste stări de fapt sau, mai bine-zis, înaintea lor, noi punem acea frîmțare în întreg angrenajul echipei care a împietat cel mai mult asupra evoluției lui **Dinamo**. În partidele din a doua jumătate a turului, dinamoviștii au acționat fie la o notă de dezinteres, fie la aceea, complet opusă, de totală nervozitate, de panică. Jucătorii, și cei cu ani de prezență în formație și aceia care se pregătesc să preia ștafeta, au datoriat să se debaraseze de interese foarte mărunte sau de șoaptele unor orgolii dusesete și să se unească în folosul echipei. Raporturile antrenori-jucători se cer desfășurate pe baza unui respect reciproc dar și pe aceea a unei discipline de muncă și angajare în efortul programelor de pregătire. Rolul principal, ca și responsabilitatea în îmbunătățirea atmosferei revine în primul rînd antrenorilor.

La **Dinamo** se simte nevoia apariției unei atmosfere de **ECHIPĂ** și nu a prezenței a 11 **NUME**, cele mai multe sonore, pe terenul de joc. Cei care ocupă acum locul 12 al clasamentului ar trebui să facă un mic efort de memorie spre a-și aminti CUM au obținut, cei mai mulți dintre ei, colecția celor cinci titluri de campioni...

Eftimie IONESCU

Dinamo București: 20 participări numai în divizia A

SĂ LE DĂM CUVÎNTUL!

E bine să se cunoască și o serie de observații făcute de simpatizanți ai echipei **Dinamo**; socotim că multe dintre ele pot constitui pentru conducătorii, antrenorii și jucătorii dinamoviști efective ajutoare în acțiunea de redresare a formației. Iată-le pe cele mai semnificative:

● Cum de nu se reușește să se însușească jucătorilor aceeași dorință de victorie, de comportare bună pe care o dovedesc în loturile reprezentative? (**Cazurile Boc, Pircălab, Ghergheli, Lucescu, Nunweiler VI**). Echipa nu acționează după o idee tactică precisă. Cu excepția lui **Lucescu**, ceilalți doi jucători noi (**Boc, Naghi**) nu au corespuns. (**S. Pascu** — **București**).

● Deși are resurse încă foarte mari, **Dinamo** s-a prezentat la un nivel nesatisfăcător, fără să conțene pe aportul tuturor componenților ei; nu cumva o atmosferă nepotrivită, de neînțelegeri

între jucători sau între jucători și antrenori, precum și faptul că cei mai mulți dintre componenții lotului nu mai lucrează cum trebuie la antrenamente, a dus la această situație? (Un grup de simpatizanți ai lui **Dinamo** din **U.M.G. București**).

● După ce amintește de lipsa de omogenitate a formației, de accidentarea sau ieșirea din formă a unor titulari (**Frățilă, Pircălab, Nunweiler III și Nunweiler VI**), aspecte de indisciplină, orientări greșite în alcătuirea programului de pregătire, studentul **Stan Titus** din **Timișoara**, închie scrisoarea sa astfel: „Ne exprimăm convingerea că antrenorii și jucătorii vor ști să înlăture cauzele care au provocat actuala criză în sinul echipei și vor redeveni echipa care, prin jocul valoros prestat, s-a bucurat totdeauna de aprecieri”.

DATCU Ilie — născut la 20 iulie 1937; 1,78 m., 61 kg.; maestru al sportului; format la **Dinamo Obor**.

NICULESCU Spiridon — 8 aprilie 1943 — 1,78 m. — 72 kg. — format la **Vestitorul**, trecut la **Dinamo București**, apoi la **Dinamo Pitești** și înapoi la **Dinamo București**.

FUNDAȘI

POPA Cornel — 19 martie 1935 — 1,68 m. — 1,79 kg. — maestru al sportului — promovat în **B** la **Locomotiva Iași**, trecut apoi la **Dinamo Bacău** și de aici la **Dinamo București**.

NUNWEILLER Ion — 19 ianuarie 1936 — 1,79 m. — 76 kg. — maestru emerit al sportului — promovat din campionatul orașenească la **Dinamo Obor**, apoi trecut la **Dinamo București**.

BOC Alexandru — 3 iunie 1946 — 1,70 m. — 72 kg. — a jucat mai întâi la **Oradea**, apoi la **Petrolul**.

ȘTEFAN Constantin — 3 iunie 1939 — 1,70 m. — 72 kg. — format la **Dinamo Obor**.

ȘTOENESCU Mircea — 11 octombrie 1943 — 1,78 m. — 74 kg. — a mai jucat la **Dinamo Pitești** (format în echipa de juniori **Dinamo**).

PIRVU Alexandru — 24 februarie 1946 — 1,82 m. — 82 kg. — dedicat înființării atletismului la **Politehnica Timișoara**, apoi promovat la **Dinamo București**.

MIJLOCAȘI

GHERGHELI Vasile — 28 octombrie 1941 — 1,72 m. — maestru al sportului — 65 kg. — provine de la **Viitorul București** (junior la **Mureș Baia Mare** mai înainte).

NUNWEILLER Radu — 16 noiembrie

În șrul de decepții, ale comportării dinamoviste, **Dinu** și **Dumitrache**, cei mai tineri jucători ai echipei, au reprezentat remarcabile excepții. Ei au marcat 8 dintre cele 14 go-

Jucători ai echipei și s-au prezentat la un nivel bun, progresiv. Fotografia noastră vi-l înfățișează pe tânărul fundaș **DINU**.

rie 1944 — 1,78 m. — 72 kg. — format în cadrul secției.

DINU Cornel — 3 august 1948 — 1,78 m. — 68 kg. — provine de la **Metulul Tîrgoviste**.

POPESCU Octavian — 25 aprilie 1938 — 1,68 m. — 66 kg. — format la **Rapid**, a trecut apoi la **Universitatea Cluj** și de acolo la **Dinamo București**.

ATACANȚI

PIRCĂLAB Ion — 5 noiembrie 1941 — 1,76 m. — 70 kg. — maestru al sportului — (format la juniorii lui **Dinamo București**) a jucat apoi la **Dinamo Obor** și **U.T.A.**

FRĂȚILĂ Constantin — 1 octombrie 1942 — 1,70 m. — 69 kg. — provine de la **Sirena București**, de unde a fost promovat în cadrul secției **Dinamo București**.

DUMITRACHE Florea — 22 mai 1944 — 1,76 m. — 63 kg. — provine din echipa de juniori **Dinamo București**.

Haidu Ion — 1 ianuarie 1942 — 1,70 m. — 63 kg. — maestru al sportului — provine de la **Viitorul București** (remarcat la juniorii **Textila Sf. Gheorghe**); a mai jucat la **Steagul roșu**.

NAGHI Nicolae — 8 martie 1942 — 1,71 m. — 74 kgr. — format la **Tg. Mureș**, a mai jucat la **Dinamo Pitești** și **Viitorul**.

LUCESCU Mircea — 29 iulie 1945 — 1,72 m. — 66 kgr. — format la **S.S.E. 2**; a trecut apoi în echipa de juniori **Dinamo Buc.**, de aici la **Politehnica București** și înapoi la **Dinamo**.

Rezultate în turul actualului campionat: 1-0 cu **Petrolul** (d); 2-2 cu „**U**” **Craiova**; 0-0 cu **Progresul**; 3-0 cu **Dinamo Bacău**; 1-1 cu **St. roșu** (d); 0-1 cu **Steaua**; 0-1 cu **U.T.A.**; 0-4 cu **Farul** (d); 1-1 cu **F.C. Argeș** (d); 0-0 cu **Jiul**; 3-2 cu **Rapid**; 1-2 cu **ASA Tg. Mureș** (d); 2-4 cu „**U**” **Cluj**.

Situația în clasament:
locul 12: 13 — 3 — 5 — 5 — 14:18 11
acasă: 8 — 2 — 3 — 3 — 10:10 7
deplasare: 5 — 1 — 2 — 2 — 4: 8 4

DIVIZIA A ÎN DISCUȚIE

O dată cu consumarea ultimei restanțe din Divizia A s-a lăsat cortina și peste sezonul oficial intern de toamnă. Urmează o scurtă vacanță pentru unele echipe, pentru altele o perioadă mică de continuare în formă mai ușoară a antrenamentelor sau pentru turnee peste hotare (cazul echipei Farul, plecată în Orientul Apropiat).

Pentru toate însă, această întrerupere între turul și returul campionatului constituie — ca de obicei — un prilej pentru analizarea activității desfășurate în toamnă în baza căreia își vor relua, la începutul anului munca de pregătire în vederea sezonului de primăvară.

Folosim și noi acest interval de timp pentru a

lua în discuție diferite probleme ale campionatului. Revista noastră a și început să facă comentarii asupra comportării echipelor.

Paralel, cu acest număr inaugurăm o discuție mai largă asupra problemelor generale ale celei mai importante competiții a fotbalului nostru. În acest scop, ne-am adresat unor specialiști și foști jucători sau jucători activi cu trei întrebări asupra primei părți a campionatului pe 1967-68.

În rîndurile care urmează publicăm răspunsurile antrenorului emerit **EM. VOGL**, ale maestrilor emeriti ai sportului **TITUS OZON**, **VALERIU CĂLINOIU** și **GHEORGHE PAHONȚU**.

1

Emerich VOGL

Turul campionatului pe anul 1967-68 s-a caracterizat printr-o **APROPIERE PRONUNȚATA A VALORILOR**. Această apropiere, pe care am putea-o considera și ca o nivelare valorică a echipelor, s-a produs din două direcții:

● Dinire echipele cu o valoare verificată în campionatele trecute, ca acelea din București (Dinamo, Rapid, Steaua), din Ploiești (Petrolul) și Brașov (Steagul roșu), numai una — Steaua — s-a apropiat de valoarea sa și ocupă, pe merit, primul loc în clasamentul turului. În schimb, toate celelalte au vădit o scădere vizibilă, în special St. roșu.

● În același timp, însă, echipe eunoscute ca medii (de mijlocul clasamentului), considerate, până acum, cu posibilități limitate, au dat dovadă de o maturizare calitativă în joc, prin care și-au asigurat locuri onorabile în clasament. În mod deosebit trebuie subliniată comportarea constantă bună a echipelor **F.C. Argeș Pitești** și **Farul Constanța**. Țin să subliniez că m-am impresionat plăcut de progresul calitativ realizat de echipa **Farul**, atît prin organizarea jocului, cît și prin dinamica desfășurării lui.

Pe lângă aceste formații mai trebuie menționate progresele vădite ale echipelor **Universitatea Craiova** și **Jiul Petroșeni**, precum și revenirea **Universității Cluj**.

Toate laolaltă au făcut ca balanța care, de ani de zile, a înclinat de partea echipelor bucureștene, să se echilibreze cel puțin, astfel încît lupta dintre Capitală și Provincie a devenit deschisă acum.

Dacă regresul sau stagnarea unor echipe bune în sezonul de toamnă constituie un motiv de regret, în schimb, este îmbucurătoare ascensiunea formațiilor din țară, a căror întrecere cu reprezentanții Bucureștiului devine mai vie, fotbalul nostru avînd numai de cîștigat.

Titus OZON

Trebuie să mărturisesc că pe plan valoric prima parte a campionatului nu m-a satisfăcut, media jocurilor din această toamnă nesărînd, pe ansamblu, stacheta mediocrității.

Cu excepția echipelor Steaua, F.C. Argeș și, într-o oarecare măsură, Farul, care au progresat și ne-au oferit câteva partide notabile, în care eficacitatea și spectacolul au făcut corp comun, restul echipelor noastre ne-au solicitat, din nou, mai mult rezistența nervilor.

În subsidiar, vreau să adaug că marea „eficacitate” a terenului propriu la unele echipe cum ar fi **A.S.A. Tg. Mureș** sau **Dinamo Bacău** (formații, oarecum, crude) se explică și ea prin slăbiciunea, de ansamblu, a echipelor noastre din divizia națională. O ultimă idee critică: programul campionatului a fost, din nou, răvășit, în final cu amînările și re-

programările de meciuri. Este inadmisibil să joci în decembrie, pe zăpadă, pe terenuri impracticabile, pe ger...

Consider, de asemenea, că în acest tur de campionat, bogatul program internațional al echipelor noastre reprezentative, ca și al celor de club, a fost un serios examen pentru o parte din jucătorii noștri. Ritmul de programare a jocurilor, duminică - miercuri - duminică, obișnuit în țările cu fotbal avansat, i-a cam deranjat pe mulți dintre fotbalistii noștri, unii leșind „din front” pe parcurs, alții terminînd perioada competițională „storși” ca lămiia. Asta spune, printre altele, că **PREGĂTIREA FIZICĂ, PE CARE SE PEDALEAZĂ ATÎTA LA NOI, ESTE, TOTUȘI, DEFICITARĂ**.

Personal, sînt pentru un program competițional bogat; numai așa se decantează și formează valorile.

Valeriu CĂLINOIU

Prima parte a campionatului a subliniat și mai mult o realitate care începe să se contureze încă din trecuta ediție: **OFENSIVA ECHIPELOR DIN PROVINCIE!** Punctele avansate ale acestei ofensive sînt: **F.C. Argeș** — în primul rînd — un „unsprezece” care a căpătat un plus de forță și de constanță, absolut utile pentru a ataca chiar locul întâi, în orice caz o demnă și periculoasă adversară pentru Steaua, singura echipă bucureșteană care — deocamdată — ține sus steagul fotbalului din Capitală. „Forța de șoc” a fotbalului provincial a fost completată de **Farul** și **Universitatea Craiova**; atît echipa antrenată de V. Mărdărescu cît și aceea de sub conducerea lui Cosmoc au confirmat ascensiunea din campionatul trecut. Constănenții și-au completat lotul, au acum un număr suficient de jucători spre a face față și eventualelor absențe ale titularilor mai vechi. Iar **Universitatea Craiova**, care tinde spre un stil propriu de joc, dispune de multă, multă tinerețe și ambiție, calități cu care, iată, cucerește și puncte și aprecieri. Doresc să mai citez, printre remarcatele mele, pe **Dinamo Bacău**. Deși a pornit cu un lot mult remaniat, cu numeroase prezențe noi, formația din Bacău a fost capabilă să reziste șocului promovării

la un nivel mai mult decît onorabil. Iată deci că nota caracteristică, asaltul provincialelor, se sprijină pe un de nediscutat progres al lor. Cu un randament mai apropiat de ceea ce pot în realitate al celor trei bucureștene corijente, cred că turul campionatului ar fi cîștigat mult ca interes, ca interes al luptei din clasament. La capitolul tehnic însă, marea majoritate a jucătorilor rămîn încă deficitari, după părerea mea, și acest lucru, sigur, influențează direct calitatea fotbalului practicat în divizia A. Mai amintesc de o veche observație a mea: antrenorii care au fost portari nu pot asigura o pregătire completă a echipelor lor, mai ales în privința pregătirii atacului.

Gheorghe PAHONȚU

Cred că prima parte a ediției 1967-68 a campionatului divizionar A a oferit, din păcate, un fotbal de o calitate (cu cîteva meciuri-excepție) modestă, după părerea mea sub nivelul altor tururi de campionat.

Cu excepția a două echipe — **Steaua** și **F. C. Argeș** — care au marcat în acest an o vizibilă creștere și au reușit cîteva partide de valoare, celelalte echipe din prima divizie a țării au oscilat între reperele **NESATISFĂCĂTOR — MEDIOCRU — SATISFĂCĂTOR**.

Cred că toată lumea a remarcat permanența (dacă se poate spune așa) elementului **SURPRIZA** a acestei prime jumătăți a campionatului. Este vorba, din păcate, de surprize neplăcute: echipe care într-o duminică evoluau bine, în următoarea cedau inexplicabil, apoi iar făceau un joc bun, derînd total, cred eu, chiar și pe cei mai fanteziști jucători la Pronosport.

Aș mai sublinia surprinzătoarea „decadență” din această perioadă a cîtorva „mari” din fotbalul nostru: **Rapid, Dinamo București, Petrolul...**

Goana, pe plan general, (cu toate tarele ei) după rezultate a avut o influență negativă asupra calității fotbalului practicat în această primă parte a campionatului și, aparent paradoxal, (pentru că de fapt este o consecință logică) nu s-au obținut nici rezultate bune, atît în partidele interne cît și cele internaționale.

acum a lăsat să se întrevadă calități care — dezvoltate în continuare — le vor asigura o bună consacrare.

Nu am avut posibilitatea să-i urmăresc pe toți și în mai multe jocuri; totuși, consider că jucători ca **Jerean (F.C. Argeș)**, **Kis (Dinamo Bacău)**, **Rotaru** și **Tătaru II (Steaua)**, **N. Ionescu (Petrolul)**, **Dumitriu III (A.S.A. Tg. Mureș)** etc.,

1

CARE ESTE, DUPĂ PĂREREA DV., TRĂSĂTURĂ RISTICĂ A DESFĂȘURĂRII TURULUI CAMPIONATULUI?

2

CARE DINTRE JUCĂTORII TINERI, DEBUTANȚI ÎN SEZON ÎN DIVIZIA A, CREDEȚI CĂ VOR RĂMÎNI ÎN TURUL PRINCIPAL AL FOTBALULUI NOSTRU?

3

CE MĂSURI CREDEȚI CĂ AR TREBUI ÎNTRU PERIOADA DE ÎNTRERUPERE PENTRU CA RĂZVĂȘIRII DIVIZIEI A SĂ ÎNSEMNE UN PROGRES FAȚĂ DE ANUL ÎNCHEIAT?

pot fi socotiți un cîștig prețios pentru Divizia A și că unii dintre ei vor putea aduce, într-un viitor apropiat, un aport substanțial și în echipele noastre reprezentative. Au această perspectivă. **Jerean**, bunăoară, pregătit corespunzător, ar putea rezolva problema postului de extrem stînga, după cum **Dumitriu III** are calități pentru a deveni un bun mijloc ofensiv.

Aș dori să mă refer și la doi jucători care, de fapt, nu sînt tocmai debutanți, dar abia în acest sezon au început să joace în mod constant în prima formație a lui **Dinamo București**: **Dumitrache** și **Dinu**. Pe lângă faptul că au confirmat valoarea necesară în Divizia A, acești doi jucători au dovedit și posibilități certe pentru a deveni componentă valoroasă ai echipelor reprezentative.

Titus OZON

Mi-au plăcut doi debutanți — **Tătaru II (Steaua)** și **Coman (Universitatea Cluj)** — și un „cadet”, **Dumitrache (Dinamo București)**, afirmat ca o autentică valoare în acest an.

Tătaru „ediția a II-a” este mai subtil ca fratele său, are clarviziune, „joacă cu capul în sus”, de aceea vede bine jocul și își servește perfect partenerii; am impresia că iubește mult fotbalul și dacă va fi tot atît de serios ca și **Nicu (n.n. Tătaru I)**, va ajunge, ca și el, o valoare în fotbalul românesc.

Coman — este tipul extremului modern, rapid, excelent dribler dar care nu simte, întotdeauna, faza; de asemenea, cred că trebuie „lucrat” la piciorul drept pe care, la ora asta, îl are slab.

Pentru **Dumitrache**, mi-am pus și eu semnătura atunci cînd i s-a acordat, în această toamnă, premiul **Loto-Pronosport**. Are intuiție, un rar simț al porții, și-i place golul. Notă foarte bună pentru el, deși este firav și dezavantajat net în luptele corp la corp cu apărători atletici ca **Dan, D. Nicolae** etc., **Florea Dumitrache** se bate cu un curaj care mă impresionează și pe mine.

Valeriu CĂLINOIU

Nu spun o noutate cînd afirm că talentele există. Dar parcă în fotbalul nostru totdeauna talentele sînt mari la vîrsta junioratului, pentru ca apoi... să se micșoreze sau să dispară. Constat că în fotbalul din alte țări, situația este inversă, fenomen favorabil. Adică tinerele talente apar și sînt prezentate mai discret, spre a se lansa

apoi cu siguranță și pe durată.

Socotesc că și presa are o vină în ratarea multora dintre tinerele talente. Se folosesc, în cronici și comentarii, numai calificative extreme: ori de supremă laudă, ori de totală critică, uneori expresii direct jignitoare, insultătoare. A se păstra o măsură în prezentarea, apoi în încurajarea sau criticarea fotbalistilor cruzi este, după opinia mea, o condiție ca să fie ajutați efectiv să se consacre. Noi facem de la o săptămînă la alta din idoli, veritabili delcivenți. Nu e normal și nici bine.

Dintre jucătorii care au debutat în actuala ediție mi-au lăsat o excelentă impresie **Tătaru II (Steaua)**, **Lică** și **Florian (Universitatea Cluj)**, **Czakó (A.S.A. Tg. Mureș)** **Kis (Dinamo Bacău)**.

Dintre mai vechii — dacă îi pot numi așa pe cei promovați cu o ediție în urmă — jucători de prima divizie, am credința că **Neagu (Rapid)**, **Dumitrache (Dinamo București)**, **Marian Popescu (Universitatea Craiova)**, **Vigu (Steaua)** dispun de toate calitățile spre a atinge consacarea. Aș dori să citez și unele nume din campionatul diviziei B: **Secelceanu** și **Panic (C.F.R. Timișoara)**, ca și **Bungău**, venit între timp la **Rapid**. Acesta este plutonul speranțelor mele.

Gheorghe PAHONȚU

Dintre jucătorii tineri — unii debutanți în sensul strict al cuvîntului, alții care s-au afirmat ca reale speranțe în acest an — pe care i-am remarcat (ei avînd valențe deosebite) și despre care cred că nu „se vor pierde” mă opresc la următorul cvintet: **Dumitrache (Dinamo București)** — **Marian Popescu (Universitatea Craiova)** — **Jerean (F.C. Argeș)** — **Coman (Universitatea Cluj)** — **Crețu (Universitatea Cluj)**.

2

Emerich VOGL

După cum eunosce eu situația, în acest campionat au fost promovați foarte mulți jucători tineri, fie prin

Emerich VOGL

Cunoscând nivelul la care se lucrează la echipele noastre din divizia A și comparându-l cu antrenamentele echipelor similare de peste hotare mi-am formulat convingerea că procesul de antrenament, numărul și durata antrenamentelor sunt suficiente la noi și că, de fapt, ar trebui să asigurăm echipele noastre un randament

superior celui din campionat și chiar din întâlnirile internaționale. Prin aceasta nu vreau să afirm că procesul de instruire nu s-ar putea aduce îmbunătățiri în ce privește conținutul antrenamentelor, valoarea și eficiența unor exerciții. Dacă, însă, procesul de antrenament nu dă totuși rezultatele dorite, aceasta se datorește faptului că participarea jucătorilor la pregătire este cu totul insuficientă. Și aici ne diferențiem de echipele străine.

Nu numai volumul de lucru determină eficiența antrenamentelor, ci și — în primul rând — CUM SE LUCREAZĂ la antrenamente și CUM SE CORECTĂ ȘI INTENS.

De aceea, eu socotesc că cadrul în care s-a lucrat până acum ar fi suficient, cu condiția însă ca munca depusă de jucători să fie considerabil îmbunătățită ca participare, atenție, interes la nivelul conștiinței jucătorilor de performanță. Orice am întreprinde în domeniul instruirii, fără această participare a jucătorilor nu vom putea realiza vreun progres. În această direcție trebuie îndreptată toată atenția și toate eforturile, de la secțiile de fotbal și până la organele competente ale federației.

Trebuie eliminată și combătută prin toate mijloacele care ne stau la dispoziție, mentalitatea bunului plac față de pregătire. În același timp trebuie luptat pe toate căile pentru statornicirea în rindul jucătorilor a unui real simț de răspundere pentru propriul lor nivel de pregătire și de progres permanent. Prin aceasta nu înțeleg numai

timpul afectat antrenamentului propriu zis, ci și modul de viață între antrenamente, adică acel „antrenament invizibil” de care se vorbește.

Consider că în această direcție trebuie să se îndrepte toate eforturile noastre, cu atât mai mult cu cât posedăm destule elemente dotate bine din punct de vedere fizic și tehnic și cu spirit tactic inventiv, dar care rămân nedevelopate la potențialul maxim tocmai din cauza că printre cei mai mulți există o condamnabilă atitudine de nepăsare, superficialitate, comoditate față de obligația lor elementară de a se pregăti în raport cu posibilitățile lor și interesele fotbalului românesc.

Aceasta cred că este prima măsură generală care trebuie luată. Pe echipe, apreciez că fiecare antrenor știe destul de bine ce are de făcut în perioada de intrerupere, până la reluarea campionatului.

Titus OZON

Această atât de importantă perioadă de intrerupere este spațiul ideal pentru antrenorii CU IDEI, care acum pot pune bazele unui joc nou pentru sezonul de primăvară. Acum se pot fixa jaloane, și nu numai jaloane, ci și destule automatisme, eliminând experimentele atât de riscante (și care de cele mai multe ori se plutesc) din perioada competițională.

Aș vrea totuși să fac, relativ la această mult discutată perioadă de intrerupere, o referire pe care eu o consider esențială: această perioadă are, prin împărțire în timp, ca și prin scop, o dublă natură: de ODIHNĂ pentru refacere și de PREGĂTIRE.

Eu consider că odihna în această perioadă trebuie să fie, obligatoriu, într-adevăr... odihnă. Jucătorii noștri (mai ales după încărcatul program din această toamnă) AU NEVOIE de odihnă suficientă pentru a se refacă. Avem însă antrenori care fac greșeala de a supune pe jucători la eforturi continue sub pretextul... științific al „odihnei active” (vezi cazul de anul trecut al echipei Dinamo Pitești care în retur a scăzut de la etapă la etapă terminând campionatul total lipsită de vitalitate).

Turneele lungi în această perioadă sînt, după părerea mea, total neîndicate; jucătorii se întorc în țară vlăguți (din țările calde vin cu tot felul de fenomene de dehidratare; un exemplu de anul trecut care îmi vine în minte: Vignu, de la Steaua) și intră în campionat fără nici un repaus.

Ne întrebăm apoi, candid, de ce sînt slabe meciurile noastre de campionat?

Valeriu GALINOIU

După părerea mea, săptămânile de pauză oficială trebuie utilizate pentru punerea în practică a măsurilor pe care fotbalul nostru le așteaptă și care nu mai pot fi amânate. Cele mai importante direcții spre care trebuie îndreptate eforturile sînt:

— AȘEZAREA PE BAZE NOI,

ORGANIZATORICE, A RAPORTURILOR CLUB-JUCĂTORI.

— O FORTIFICARE A CORPULUI TEHNICIENILOR.

La primul punct, sînt pentru introducerea contractelor cu stipulații precise asupra obligațiilor clubului față de jucători, dar și ale jucătorilor față de cluburi. Preconizez mărirea responsabilității jucătorilor în privința prezenței, seriozității și disciplinei la antrenamente ca și asupra minimelor obligațiilor ale jucătorilor la partidele oficiale. Capitolul „prezența în echipa națională” trebuie onorat așa cum se cuvine, și ca stimulare a internaționalilor dar și ca rigori pe care aceștia trebuie să le suporte în cazul unor prezențe deonorante sub tricoul reprezentativ.

La al doilea punct, propun aducerea măcar a unui antrenor străin — ca responsabil tehnic al selecționatelor naționale — care ar reprezenta un element al echilibrului, obiectivității și clarviziunii în decizii, foarte utile momentului străbătut acum de fotbalul nostru. Cred că putem urma și noi exemplul Bulgariei sau R.D. Germane care au reușit, prin aducerea lui Vytlačil și, respectiv, Karoly Soos, să declanșeze o etapă cu bune rezultate pentru fotbalul din țara respectivă. Condiția principală a realizării acestui deziderat este, după părerea mea, ca tehnicianul care va fi adus să reprezinte o valoare, să fie un antrenor de prima mână: altfel, înscamnă să facem o treabă de mintuială și fără efect. Dacă s-ar putea, cred că ar fi bine să ne asigurăm concursul a mai multor tehnicieni de valoare de peste hotare, lingă care să lucreze antrenori tineri, de-ai noștri. S-ar forma astfel, prin practică, o nouă serie de tehnicieni, de o concepție și pregătire superioare.

Gheorghe PAHONTU

Am o propunere concretă: în perioada de intrerupere, mai precis la reluarea antrenamentelor, CRED CĂ AR FI FOARTE BINEVENITA O PREGĂTIRE CENTRALIZATA, PENTRU CITE 3-4 ECHEPE.

Un asemenea mod de pregătire ar avea mai multe avantaje:

a) S-ar putea face interesante și utile schimburi de experiență. Admițînd că una dintre cele 3-4 echipe ar avea o foarte bună metodă de pregătire, ea s-ar generaliza și, în loc de 20 de jucători în formă optimă, ar fi 60 sau 80.

b) Între jucători ar exista un mediu emulativ, o competiție utilă chiar și în această perioadă pregătitoare.

Aș mai adăuga faptul — atât de verificat — că perioada de intrerupere de iarnă este, într-un fel, „cheia campionatului”. O cheie cu care câștigi titlul și, simetric, fără de care, retrogradezi...

După părerea mea, în această perioadă jucătorii trebuie să aibă o viață cîntărită cu balanța farmaceutică, de o sportivitate sporțantă. În perioada de intrerupere, jucătorii se încarcă cu „combustibil” care trebuie să-i țină 13 etape. După cum am văzut în atîția ani, sînt fotbaliști care, după 3-4 etape, „dau în primire”, cedează, se chinuie și ei și chinuie și echipa.

RETURUL

LA 10 MARTIE!

O amîinare de două săptămîni a reluării campionatului cauzată de turneul din Brazilia și de alte probleme

Din nou vacanță de iarnă! Teoretic vacanță, odihnă de circa două luni, practic o intrerupere a campionatului în care o bună parte din jucători vor continua activitatea prin turnee peste hotare. Dintre aceștia, componenții lotului reprezentativ, înapoiți așa-făzi de la Aachen unde au susținut un meci cu echipa locală, pleacă vineri 22 decembrie într-un turneu de 50 de zile în Africa și America de Sud, în Brazilia. Un turneu lung, cu un itinerar turistic atractiv, dar încărcat de jocuri, obositor, contractat și efectuat din rațiune financiară, care interesează fotbalul nostru în vederea unor îmbunătățiri materiale importante ale bazelor sportive și cluburilor. Turneul cere însă eforturi deosebite din partea jucătorilor și cluburilor. Jucătorii vor avea nevoie de o perioadă de recuperare a eforturilor din acest turneu, iar echipele vor fi în situația de a nu-și putea pregăti efectivul în totalitatea lui și de a se găsi în formație completă abia cu 10 zile înaintea returului campionatului, programat să fie reluat la 26 februarie 1968.

Aflată în fața unei situații delicate, federația, inițiatoare și organizatoare a turneului, a trebuit să fie înțelegătoare față de sacrificiile la care a obligat cluburile și să amine cu două săptămîni începerea meciurilor din returul Diviziei naționale A, la 10 martie 1968 în loc de 26 februarie 1968. Această decizie a fost favorizată și de calendarul internațional care nu obligă la o pregătire timpurie. Primul meci internațional al anului 1968, programat la 8 mai la Belgrad, cu Iugoslavia, oferă timp de pregătire, chiar dacă întîlnirea va fi deansată cu 10 zile, la 28 aprilie, la cererea federației iugoslave, sosită recent la forul nostru de specialitate.

Ce preocupări are în prezent federația? Președintele său interimar, ing. Ion Dumitrescu, și secretarul general prof. Ion Șiclovan, au luat parte la începutul acestei săptămîni la ședința președinților și secretarilor generali de federații convocată de Uniunea Europeană de Fotbal Asociație (U.E.F.A.) la Zürich, în vederea definitivării unei propuneri U.E.F.A. ca pe viitor campionatul Europei să fie în același timp și criteriu pentru calificările la turneul final al campionatului mondial.

Înainte de plecarea acestora, biroul federal a discutat despre organizarea unor serii de acțiuni pe timpul vacanței.

Prima dintre acțiunile preconizate va fi o ședință a antrenorilor divizionari A, programată la 28 decembrie, cînd vor fi supuse discuției și definitivării o serie de proiecte, la care s-a lucrat în aceste luni, privitoare la organizarea cluburilor și statutul jucătorilor.

A doua acțiune va fi un curs de perfecționare a antrenorilor care urmează să se țină la București, de la 5 la 12 ianuarie 1968, cu participarea unor antrenori străini.

Biroul federal are în față o serie de probleme încă nerezolvate care așteaptă răspuns de mai mult timp. În afara problemei reorganizării cluburilor și stabilirii unor relații mai precise între cluburi și jucători, trebuie soluționată și formula viitorului sistem competițional 1968-69. Cele mai multe propuneri sînt pentru mărirea la 16 a numărului de echipe în Divizia națională A și se pare că soluția are multe șanse de reușită. Anunțarea ei din timp se impune pentru a nu se crea mai firziu situații echivoce.

Reorganizarea pe baze mai temeinice a colegiilor centrale de antrenori și arbitri și a stabilirii unor relații precise ale acestora cu colegiile subordonate se impune de asemenea să fie soluționate.

Există, pe de altă parte, o latură de cea mai mare importanță pentru activitatea federației și a fotbalului și anume aceea a direcției tehnice. Înființarea acestei direcții, deși a fost salutată la timpul potrivit cu mult entuziasm, am putea spune că s-a născut moartă. În primele luni ate reorganizării federației, atribuțiile selecționerului unic se suprapuneau cu acelea ale directorului tehnic. După renunțarea la funcția de selecționer unic, directorul tehnic a devenit și antrenor al echipei reprezentative, astfel că cele două funcții deosebite s-au contopit și, curios, în ambele ipostaze de care am amintit, în inferioritate s-a aflat funcția de director tehnic. Atunci, de ce a fost înființată? Nevoia unei direcții tehnice se resimte totuși de multă vreme în fotbalul nostru. Aceasta a luat, în sfîrșit, ființă, dar numai pe hîrtie. Acum, directorul tehnic, antrenor al lotului reprezentativ, pleacă cu echipa în turneul de 50 de zile. Cine va rezolva problemele tehnice? Ce indicații au primit echipele divizionare pentru antrenamentul de iarnă? Cine va coordona, cine va controla din punct de vedere tehnic activitatea pe timpul iernii?

Este, deci, nevoie, fie de un nou director tehnic, fie de un alt antrenor al echipei naționale!

După cum propunerea mai veche de a se apela la serviciile unor antrenori străini pe o durată de timp, dar antrenori reputați, devine acum de mare actualitate, mai ales că salarizarea acestora poate fi rezolvată din valuta încasată de pe urma turneelor echipelor peste hotare.

ECHEPE	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
AUA București		2-3	4-4	4-0	2-0	1-2	1-0	1-2	2-0	1-1	2-1	1-0	1-1	2-0
ARGES Pitești	3-2		2-0	0-2	2-0	4-0	0-0	1-3	2-0	1-0	0-1	1-1	3-1	0-0
ROLUL Constanta	4-4	0-2		1-0	1-1	4-0	0-1	1-1	2-1	0-1	1-0	4-0	1-0	0-1
UNIVERSITATEA Craiova	0-4	2-0	0-1		0-1	1-2	0-2	4-0	4-2	2-1	2-0	2-2	1-0	1-0
UNIVERSITATEA Cluj	0-2	0-2	1-1	1-0		2-0	1-0	2-3	1-1	2-1	0-2	4-2	2-2	1-0
FCM BACĂU	2-1	0-4	0-4	2-1	0-2		3-1	1-2	0-3	3-2	1-0	0-3	3-1	3-1
FCM ARĂD	0-1	0-0	1-0	2-0	0-1	1-3		2-1	0-1	1-2	1-2	1-0	2-0	1-0
A.T.G. MUREȘ	2-1	3-1	1-1	0-4	3-2	2-1	1-2		0-1	0-0	1-1	2-1	1-4	0-1
FCM BUCUREȘTI	0-2	0-2	1-2	2-4	1-1	3-0	1-0	1-0		3-1	0-1	2-3	1-1	1-0
FCM PETROȘANI	1-1	0-1	1-0	1-2	1-2	2-3	2-1	0-0	1-3		1-3	0-0	3-0	4-0
FCM PLOIEȘTI	1-2	1-0	0-1	0-2	2-0	0-1	2-1	1-1	1-0	3-1		0-1	0-1	2-3
FCM BUCUREȘTI	0-1	1-1	0-4	2-2	2-4	3-0	0-1	1-2	3-2	0-0	1-0		0-0	1-1
FCM GRESUL BUCUREȘTI	1-1	1-3	0-1	0-1	2-2	1-3	0-2	4-1	1-1	0-3	1-0	0-0		1-1
FCM ROSU BRASOV	0-2	0-0	1-0	0-1	0-1	1-3	0-1	1-0	0-1	0-4	3-2	1-1	1-1	

DIVIZIA B — O „RAMPĂ DE LANSARE” A TALENTELOR?

SERIA I

NU DĂ UN RĂSPUNS CLAR LA ACEASTĂ ÎNTREBARE!

Intrebarea principală careia trebuie să-i aducă răspuns divizia B, ca — de altfel — orice altă competiție mai mică, este una singură: își aduce această competiție contribuția la ridicarea generală, calitativă, a fotbalului nostru și constituie ea cu adevărat o treaptă în vederea obținerii dezideratului: UN FOTBAL DE BUNĂ CALITATE? De la bun început, dintr-o scurtă trecere în revistă a celor petrecute în etapele primei jumătăți a campionatului ca și din evenimentele adiacente jocurilor, se poate spune că, în prima serie, pe primul plan este lupta oarbă pentru puncte. Paradoxal însă, există destul de multe echipe care nu se gândesc decât să aibă o viață tihnită la mijlocul clasamentului, cât mai departe de „coadă” pentru a nu fi amenințate cu retrogradarea, dar nici pentru locul I pentru că, în cazul unei eventuale promovări cei mai mulți dintre actualii jucători și-ar semna singuri sentința de înlocuire, știind că în prima divizie a țării nu vor aduce aportul scontat.

Aceasta fiind caracteristica seriei, nici din punct de vedere tehnic nu se poate spune că cerințele sînt acoperite. Doar C.S.M.S. Iași (antrenor: Ion Zaharia și M. Beraru) face excepție din acest punct de vedere, fiind alcătuită din jucători talentați, buni tehnicieni, și care, valorificându-și și experiența căpătată în ani de zile de activitate în prima divizie, au adus echipa pe primul loc al clasamentului la o apreciabilă diferență de cea de a doua.

Privind loturile, o altă remarcă trebuie făcută: în foarte multe echipe activează jucători vechi, fără perspective, care sînt în loc promovarea celor tineri. Aceasta însă nu fără îngăduința conducătorilor de secții care... sînt nevoia ca să aibă în echipă cite 6—7 jucători plafoanați, care au căpătat rutină în sensul rîu al cuvîntului și se „pricep” să facă față cerințelor minime, aduse cu bună știință la acest nivel. Din rîndul acestora fac parte C.F.R. Pașcani (antrenor: Virgil Rizea), Portul Constanța (antrenor: Lucrețiu Florescu), Ceahlăul P. Neamț (antrenor: Mircea Crețu), Poiana Cimpina (antrenor: Teodor Beția), Exemphul Chimiei Suceava (antrenor: Valeriu Neagu) este grăitor: din formație nu numai că fac parte jucători care și-au trăit prima tinerețe sportivă, dar mai mult de jumătate din echipă este alcătuită din fotbaliști „importați” de aiurea: Nicolau, Teodosiu, Brîndușescu Pavel — din București, Gross de la Bacău, Danileț, Gheghe, Gălățeanu — de la Iași etc. Elocvent este, astfel privind lucrurile, locul ocupat de această echipă la sfîrșitul turului.

Așadar, în mare parte, echipele din prima serie a diviziei B (cu excepția Politehnicii — antrenori Ștefan Miu și Ștefan Maksay, a Siderurgistului — antrenori Petrică Rădulescu și, oarecum, a formației Metrom Brașov — antrenor: Vladimir Grosaru) nu sînt alcătuite din speranțe ale fotbalului nostru. Probabil că începînd cu sezonul viitor situația se va remedia pentru că la F.R. Fotbal se află în studiu o propunere care prevede existența în mod obligatoriu a trei juniori în lotul fiecărei echipe, dintre care unul în mod obligatoriu prezent în joc. Sînt toate șansele ca această propunere să devină obligatorie, să se înlăture astfel situația existentă în clipa de față la cele mai multe dintre echipe, iar noi să consemnăm o... ploaie de jucători tineri și talentați la sfîrșitul campionatului!

Iată — avem în față o situație semnificativă în ceea ce privește disciplina pe teren. Spre bucuria noastră trebuie să consemnăm scăderea numărului de acte reprobabile. O excepție continuă să facă, însă, gălățenii care și în această toamnă — ca mai în fiecare tur sau retur de campionat! — au avut terenul suspendat! Cea mai gravă pedeapsă (5 luni suspendare pentru lovirea arbitruului) a primit-o Postolache (Poiana Cimpina); pe cite 4 etape au fost suspendați Cîcu (Politehnica București), Manta (Flacăra Moreni), Rozorea (C.F.R. Pașcani), singura echipă fără nici un jucător eliminat sau sancționat fiind Chimia Rm. Vilcea (antrenor: Nicolae Dinescu).

Dar să revenim la creșterea elementelor tinere, capabile să dea un nou impuls întrecerii echipelor din prima serie a diviziei secunde.

Prima cerință privind creșterea lor este, fără îndoială, existența unor instalații sportive de bună calitate, a materialelor și echipamentului sportiv în cantități suficiente; dar mai presus de toate acestea — dragostea pentru creșterea acestor tineri fotbaliști. Din păcate, doar la Electronica Obor, Metalul București, Politehnica există terenuri bune și echipament; în schimb, la Iași, unde sînt două un singur teren și sînt foarte multe echipe,

Deja care spectaculoasă. Foză din meciul Metalul București — Ceahlăul P. Neamț. Foto: T. ROIBU

centrul pentru copii și juniori nu-și poate aduce aportul tocmai din cauza lipsei celor mai multe dintre materialele sportive necesare. Cu toate acestea, destule elemente, de mare perspectivă, dar care datorită atmosferei amintite, ce domnește în cele mai multe dintre echipele acestei serii, nu au posibilitatea să se afirme și mai mult, au „îșnit”, totuși. Este vorba, printre alții, de Cezar Ardeleanu, un atacant central de la Metrom Brașov, de Ion Vișan, un tînăr portar de la Chimia Rm. Vilcea, de Vasile Ianul și Viorel Sălceanu, ambii de la C.S.M.S., Traian Ionescu, fundaș de margine la Victoria Roman, Ion Cojocaru, golgeterul Siderurgistului, fundașii Virgil Crăciunescu și Ștefan Apostol de la Electronica Obor (antrenor: Sebastian Taciuc) etc., etc. Desigur, sînt mult prea puțini și cazul lor, izolat, nu face alceva decît să fie un răspuns indirect, dar răspicat, la întrebarea pusă la începutul acestor rînduri. Pentru că, așa cum am arătat, în loc ca divizia B să constituie o rampă de lansare pentru jucători noi, tineri și talentați, necesari atît echipelor din prima divizie a țării cît și celor reprezentative, ea constituie mai mult un loc de refugiu pentru jucători ca Pozna, Furnică (Metrom), Feodot (Electronica Obor), Petre Ion, Chiru, Voinea (Metalul București — antrenor: Paul Popescu), Bükösi, Moroianu, Mănescu, Tănase (Portul) etc., etc. Datorită acestei stări de fapt, ca un corolar, cele mai multe echipe nu arată nici un interes pentru promovare. În general, pentru titlu se bat numai acele formații care au căzut din „A” sau cele care, în mod accidental, jocul rezultatelor le-a adus spre primele locuri.

Atmosfera căldută din divizia B („Stai liniștit! Ce-ți trebuie divizia A? E bine și aici, lumea știe de noi, ce ne mai trebuie?”) duce la inerție, la stagnare, la pierdere interesului pentru competiție atît din partea antrenorilor cît și a fotbaliștilor. Prin această prismă trebuie privit și faptul că numărul spectatorilor este din ce în ce mai mic, că cluburile cu echipe în divizia secundă au o situație materială deloc de învidiat.

Mircea TUDORAN

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

- 10 GOLURI: Olteanu (Ceahlăul);
- 8 GOLURI: Ion Ștefan (Electronica Obor), Atanasiu (CFR Pașcani);
- 7 GOLURI: Cojocaru (Siderurgistul), Cuperman — 1 pen. (CSMS);
- 6 GOLURI: Ion Constantin (Electronica Obor), Mihăilescu — 1 pen. (Chimia Rm. Vilcea);
- 5 GOLURI: Danileț (Chimia Suceava);
- 4 GOLURI: Ardeleanu (Metrom), Ciornoavă (Politehnica), Lupulescu (CSMS), Contardo — 3 pen. (CFR Pașcani), Negustoru (Ceahlăul);
- 3 GOLURI: Lazarovici, Sîma, Buda (Metrom), Dobrescu (Electronica Obor), Iancu, Voinea (Metalul), Pigulea (Politehnica), Moroianu (Portul), Stătescu — 1 pen., Neagu (Siderurgistul), Albiniș — 2 pen., Drăgan (Flacăra), Baicu (CFR Pașcani), Teodosiu (Chimia Suceava);
- 2 GOLURI: Feodot, Udroida (Electronica Obor), Chiru, Georgescu (Metalul), Marica, Comșa, Cîcu — 1 pen., Sirbu

- (Politehnica), Moraru, Tr. Popescu, Iordache (Poiana), Mănescu, Tănase, Bükösi, Humis (Portul), Adam, Stănescu, S. Bretan (Siderurgistul), Ince IV, Sălceanu (CSMS), Cîmpeanu, Frîncu, Postolache (Flacăra), Marinescu (CFR Pașcani), Zaharia — 2 pen., Meder (Ceahlăul), Tăbircă — 1 pen., Drăgușin (Chimia Rm. Vilcea), Eirgăoanu, Tudor, Panciu (Victoria);
- 1 GOL: Furnică, Aezcht (Metrom), Anghel, Rădulescu, Florea, Ciuleanu, Dumitru (Electronica Obor), Păș (Politehnica), Stroe, Bejan, Silaghi, Matei, Fătu, N. Georgescu (Poiana), Butuc, Stoica, Apas (Portul), Botescu, Iacob (Siderurgistul), Ștefănescu — 1 pen., Hrișcu, Deleanu (CSMS), Manta (Flacăra), Rozorea, Dascălu (CFR Pașcani), Motrescu — 1 pen. (Chimia Rm. Vilcea), Șerban, Crețu, Drosu, Măfăoanu, Ionescu (Victoria), Nicolau, Brîndușescu, Mustăcea, Stere, Gălățeanu (Chimia Suceava);

- AUTOGOLURI: Anghel (Electronica Obor) pentru Chimia Rm. Vilcea; Drăgan (CFR Pașcani) pentru CSMS; Drăgușin (Chimia Rm. Vilcea) pentru CSMS; Aldea și Petrică (Chimia Rm. Vilcea) pentru Metalul București; Gross (Chimia Suceava) pentru Victoria

PE SCURT • PE SCURT

- De-a lungul celor 91 de meciuri au fost folosiți 266 de jucători, dintre care doar 53 prezenți în toate partidele. De unde se desprinde concluzia: inexistența unui „11” de bază la cele mai multe dintre echipe. Metalul București și Poiana Cimpina au folosit cite un singur jucător în toate cele 13 partide, Electronica Obor — 2; în schimb, 8 la Ceahlăul (care mai are doi jucători folosiți în 12 etape), 5 la Portul, C.S.M.S., Flacăra, C.F.R. Pașcani și Victoria Roman.
- Cei mai puțini jucători folosiți: C.F.R. Pașcani — 15.
- Cei mai mulți jucători folosiți: Politehnica și Siderurgistul — cite 22, Electronica Obor, Metalul și Chimia Rm. Vilcea — cite 21.
- Rezultatul cel mai des înfîntat a fost 2-0, înregistrat în 22 de partide. Urmează în acest „clasament” al scorurilor: 1-0 notat de 20 de ori, 2-1 de 11 ori, 3-1 de 7 ori, 0-0 și 3-2 de cite 6 ori, 3-0 de 5 ori, 1-1 de 4 ori, 2-2 și 4-0 de cite 3 ori, 4-1 doar de două ori, în timp ce 5-0 și 3-3 s-au înregistrat doar în cite un meci.
- Cele 91 de partide ale turului s-au încheiat cu 86 de victorii ale echipelor gazdă (care au marcat 163

- de goluri față de 60 ale oaspeților), 11 partide s-au terminat la egalitate și doar 11 jocuri au revenit formațiilor care s-au deplasat!
- Cea mai productivă înaintare: Electronica Obor, cu 25 de goluri marcate (media: cite două de meci); cea mai slabă — Victoria Roman careia i-au trebuit 97 de minute și 30 de secunde de joc pentru a marca un gol!
- Cea mai bună apărare: C.S.M.S., cu 9 goluri primite. În schimb, pe ultima treaptă se clasează (ca număr de goluri primite), Electronica Obor, C.F.R. Pașcani și Chimia Rm. Vilcea — cite 20 fiecare.
- Etapa cea mai productivă: a IV-a (10 septembrie) cu 23 de goluri marcate; cea mai bună din punctul de vedere al apărărilor, a doua (27 august), cu numai 10 goluri marcate.
- Un record al echipelor gazdă: au câștigat toate meciurile în etapa a treia!
- Cele mai mari scoruri: Politehnica București — Chimia Suceava 5-0, Electronica Obor — Metrom Brașov 4-0, Metrom Brașov — C.F.R. Pașcani 4-0, Ceahlăul P. Neamț — Chimia Rm. Vilcea 4-0.
- Cele mai constante echipe — C.S.M.S. Iași și Chimia Rm. Vilcea, fiecare însă la alt pol: C.S.M.S., din etapa a doua pe locul 10; Chimia, în schimb, n-a urcat mai sus de locul 10, de 11 ori ocupînd locurile 13 și 14! Curba cea mai ascendentă a avut-o Ceahlăul P. Neamț: a pornit de pe locul 10-12 și a ajuns pe 2. În schimb, Victoria Roman de pe 3-5 a coborît pe 12, iar Portul, de pe 1-2, pe 10.
- De-a lungul turului au fost acordate 13 loviturile de la 11 m. dintre care 14 transformate, ceea ce arată un procentaj destul de bun. Golgeterul penalizurilor: Contardo (C.F.R. Pașcani) — trei transformate din tot atîtea execuțate; pe locurile următoare: Zaharia (Ceahlăul) și Albiniș (Flacăra) cu cite două transformări.
- Din cele 18 penalturi, 11 au fost dicate în favoarea echipelor gazdă și 7 în favoarea celor ce s-au deplasat.
- Singura echipă care n-a avut de-a face cu penalturile — Chimia Suceava. În schimb, Chimia Rm. Vilcea, de 5 ori; o dată sancționată (a transformat Zaharia — Ceahlăul), de 4 ori în favoarea sa: Tăbircă, Motrescu și Mihăilescu au transformat, în timp ce Giom a ratat.

Un tînăr talent din Divizia B: COJOCARU de la Siderurgistul Galați.

ECHIPA	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1. METROM		0-4	2-0	1-1	0-1	1-0	4-1	0-3	2-0	4-0	0-0	1-2	0-2	0-1
2. ELECTRONICA	4-0		0-0	2-2	3-2	3-1	3-2	0-2	3-2	3-3	1-2	2-1	2-3	0-0
3. METALUL	0-2	0-0		0-0	0-1	3-1	1-1	1-0	2-1	2-0	1-0	2-0	0-1	0-2
4. POLITEHNICA	1-1	2-2	0-0		0-1	1-3	0-1	0-2	1-1	1-2	2-2	0-1	3-0	5-0
5. POIANA	1-0	2-3	1-0	1-0		1-2	0-2	0-3	1-0	2-0	0-2	2-1	1-3	0-0
6. PORTUL	0-1	1-3	1-3	3-1	2-1		2-2	1-1	0-2	2-0	1-0	0-2	1-0	0-2
7. SIDERURGISTUL	1-4	2-3	1-1	1-0	2-0	2-2		2-3	0-1	2-1	0-2	2-0	3-1	3-1
8. C.S.M.S.	3-0	2-0	0-1	2-0	3-0	1-1	3-2		1-0	1-0	2-1	2-0	0-1	0-3
9. FLĂCĂRA	0-2	2-3	1-2	1-1	0-1	2-0	1-0	0-1		1-4	0-2	2-1	1-0	2-1
10. C.F.R.	0-4	3-3	0-2	2-1	0-2	0-2	1-2	0-1	4-1		3-0	3-2	1-0	2-0
11. CEHLĂUL	0-0	2-1	0-1	2-2	2-0	0-1	2-0	1-2	2-0	0-3		4-0	2-0	1-0
12. CHIMIA Rm. V.	2-1	1-2	0-2	1-0	1-2	2-0	0-2	0-2	1-2	2-3	0-4		0-0	2-0
13. VICTORIA	2-0	3-2	1-0	0-3	3-1	0-1	1-3	1-0	0-1	0-1	0-2	0-0		1-3
14. CHIMIA Sv	1-0	0-0	2-0	0-5	0-0	2-0	1-3	3-0	1-2	0-2	0-1	0-2	3-1	

CLASAMENTUL DE TOAMNA

- 1. C.S.M.S. 13 9 1 3 20 — 9 19
- 2. Ceahlăul P. Neamț 13 7 2 4 18 — 10 16
- 3. Electronica Obor 13 6 4 3 26 — 20 16
- 4. Metalul București 13 6 3 4 12 — 9 15
- 5. Siderurgistul Galați 13 6 2 5 21 — 19 14
- 6. C.F.R. Pașcani 13 6 1 6 19 — 20 13
- 7. Poiana Cimpina 13 6 1 6 12 — 16 13
- 8. Metrom Brașov 13 5 2 6 15 — 15 12
- 9. Chimia Suceava 13 5 2 6 13 — 16 12
- 10. Portul Constanța 13 5 2 6 14 — 18 12
- 11. Flacăra Moreni 13 5 1 7 13 — 18 11
- 12. Victoria Roman 13 5 1 7 12 — 17 11
- 13. Politehnica București 13 2 5 6 16 — 16 9
- 14. Chimia Rm. Vilcea 13 4 1 8 12 — 20 9

ACASA

- 1. C.S.M.S. 7 5 1 1 12 — 4 11
- 2. Ceahlăul P. Neamț 7 6 0 1 15 — 3 12
- 3. Electronica Obor 7 5 2 0 17 — 9 12
- 4. Metalul București 6 4 2 0 9 — 2 10
- 5. Siderurgistul Galați 6 6 0 0 13 — 3 12
- 6. C.F.R. Pașcani 6 5 1 0 15 — 5 11
- 7. Poiana Cimpina 7 6 0 1 8 — 4 12
- 8. Metrom Brașov 6 5 1 0 13 — 1 11
- 9. Chimia Suceava 7 5 1 1 11 — 2 11
- 10. Portul Constanța 6 4 1 1 11 — 7 9
- 11. Flacăra Moreni 7 4 1 2 9 — 6 9
- 12. Victoria Roman 7 5 0 2 10 — 5 10
- 13. Politehnica București 6 2 3 1 11 — 5 7
- 14. Chimia Rm. Vilcea 6 4 1 1 9 — 4 9

DEPLASARE

- 1. C.S.M.S. 6 4 0 2 8 — 5 8
- 2. Ceahlăul P. Neamț 6 1 2 3 3 — 7 4
- 3. Electronica Obor 6 1 2 3 9 — 11 4
- 4. Metalul București 7 2 1 4 3 — 7 5
- 5. Siderurgistul Galați 7 0 2 5 8 — 16 2
- 6. C.F.R. Pașcani 7 1 0 6 4 — 15 2
- 7. Poiana Cimpina 6 0 1 5 4 — 12 1
- 8. Metrom Brașov 7 0 1 6 2 — 14 1
- 9. Chimia Suceava 6 0 1 5 2 — 14 1
- 10. Portul Constanța 7 1 1 5 3 — 11 3
- 11. Flacăra Moreni 6 1 0 5 4 — 12 2
- 12. Victoria Roman 6 0 1 5 2 — 12 1
- 13. Politehnica București 7 0 2 5 5 — 11 2
- 14. Chimia Rm. Vilcea 7 0 0 7 3 — 16 0

MAREA ISTORIE A TACTICILOR DE JOC (I)

DE LA CALCIO FLORENTIN
LA 1-4-3-3, EVOLUȚIA JOCULUI
DE FOTBAL DE-A LUNGUL ANILOR
ȘI DE-A LATUL LUMII

de
JEAN PHILIPPE
RETHACKER
ziarist francez

Dacă te întorci înapoi, la preistoria fotbalului, la primele jocuri cu mingea, cele ale romanilor¹⁾ și ale grecilor, sau la „choule”²⁾ degeaba căutam o tentă de joc colectiv: în aceeași echipă toți sint atacanți și toți sint apărători. Și, totuși, primele semne de metodă, de așezare oarecum tactică, apar în *calcio florentin*. Fiecare echipă avea 17 jucători așezați în 4 linii:

- Cei trei „DATORI IN DIE-TRO”, adică cei trei din ariergardă, dintre care unul are ca sarcină specială să păzească drumul spre „poartă”;

- cei patru „DATORI INNANZI” adică cei patru fundași;

- cei cinci „SCONCIATORI”, adică cei cinci mijlocași;

- cei cinci „INNANZI”, adică cei cinci atacanți.

Dar să facem o săritură peste cei 200 de ani ce separă *calcio* (1660), de fotbalul născut în 1860.

1860: 10 ATACANȚI ȘI 1 APĂRĂTOR

Odată cu crearea „Federației de fotbal” („Football Association”) și a primelor reguli de joc, fotbalul capătă o formă, ca și echipele, de altfel, alcătuite din 11 jucători, o cifră careia este greu să i se explice în mod precis originea. Acești 11 jucători sint împărțiți mai întâi în zece jucători „zburători” și unul fix, plasat în imediata apropiere a butului.

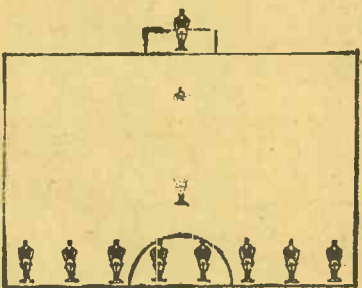
Dar mai înainte de a merge mai departe, să notăm că acum 14 ani, Gabriel Hanot scria în legătură cu această repartizare: „Cei 10 sint, mai întâi de toate, atacanți. Nimic anormal pînă aci, pentru că este vorba să marchezi goluri. Este copilăria jocului actual; este, deosebit de jocul practicat — încă — de copii, care, cu toții, alergă în urmărirea balonului. Și asta spontan, în mod instinctiv. Deci copilăria fotbalului este fotbalul copilăriei...”

La început, deci, mingea comanda și impunea așezarea și mișcarea jucătorilor pe teren.

1863: 8 ATACANȚI ȘI 3 APĂRĂTORI

Dar, foarte repede, jucătorii și cei ce erau în jurul lor își dau seama că dimensiunile terenului sint destul de mari și distanțele de parcurs — lungi. Trebuie, deci, economisite forțele și respectat primul principiu al tuturor sporturilor de echipă: a ști să repartizezi sarcinile în mod echitabil.

Trebuie marcate goluri, desigur, dar, de asemenea, trebuie să eviți

ca adversarul să marcheze mai mult decît al marcat tu. Pentru aceasta, scoțienii, care trebuie trecuți printre inovatori în materie de fotbal, încearcă o primă experiență: ei procedează la o primă repliere defensivă a doi oameni care abandonează grupa celor 10 atacanți pentru a veni să se așeze unul în spatele altuia, în fața portarului. Primul fundaș este „the goal over” (acoperitor al porții); cel de al doilea — „the half back” (jumătate-fundaș), care asigură (de pe atunci) legătura cu înaintașii.

1872:

„CAREUL DEFENSIV”

Scoțienii, continuîndu-și încercările de innoire a fotbalului, își dau seama că, în apărare, două porțiuni din teren, sint libere și că ele oferă atacanților adversi spații și zone în care accesul se poate face ușor. Și, atunci, se hotărăsc să le ocupe. Pentru aceasta, ei „rup” din nou doi înaintași care vin să dubleze pe cei doi fundași deja existenți („the goal over” și „the half back”). Un prim „careu defensiv” apare atunci în fața portarului și în spatele atacului. Ca urmare primul meci internațional din istoria fotbalului permite scoțienilor (la 30 noiembrie 1872) să țină piept renumiților jucători englezi (0-0).

Încă de pe atunci, deci, își fac apariția preocupările defensive. Mai întâi la întîlnirile internaționale...

1880:

1-2-3-5

Incepe să se nască procedeul clasic cu doi fundași, trei mijlocași și cinci înaintași, care va rămîne atît de mult ancorat în inimile celor ce iubesc fotbalul, încît el este și azi adesea folosit în notarea echipelor folosite.

Nottingham Forest, unul dintre cele mai vechi cluburi din Anglia, revendică paternitatea organizării 1-2-3-5. A fost suficient să se retragă, o dată în plus, un jucător din atac pentru a întări liniile de fund. De altfel, într-o primă încercare de echilibrare a unei echipe, cei zece jucători de cîmp sint de acum înainte împărțiți în mod echitabil în cinci atacanți și cinci fundași și mijlocași.

1925:

METODA CLASICĂ

Rolurile continuă să se precizeze și sarcinile să se alimenteze. Fără îndoială, înșurubirea de modificări a fost provocată de personalitatea foarte puternică a unui jucător — „pater familias”, instalat pe postul de mijlocaș central. Cu toate că el era unul dintre cei trei mijlocași precedenți, mijlocașul central va lua în mîinile sale conducerea jocului și a echipei. Totul se îndreaptă către el și se bizue pe el, totul pleacă de la el. Totodată este absolut necesar să fie susținut și să i se ușureze misiunea. Pentru aceasta va trebui să mai fie retrași încă doi oameni din atac, semnîndu-se astfel actul de naștere al interierilor care devin locotenenții lui — „piloții” mijlocașului central, promovați comandanți al „navii”.

Pentru a asigura apărarea, „turelele” sint întărite: celor doi fundași vin să li se alăture cei doi mijlocași-aripe cărora le este dată în grijă supravegherea extremelor adverse. De pe atunci apare diferențierea între fundașul fix și fundașul zburător care, în centrul apărării, protejează direct pe apărătorul porții.

Astfel, deci, este făcută organizarea jocului pusă în practică de echipele de club franceze și străine în cursul anilor 1920-1930. Un eveniment de importanță istorică însă, a pus totul sub semnul întrebării.

1930:

W. M.-ul

Acest eveniment s-a petrecut în 1925. Internațional Board, reunit la Paris, hotărăște modificarea regulii ofsaidului: pînă atunci, un jucător nu era în afară de joc

dacă trei adversari se aflau mai apropiați decît el de linia lor de poartă. De aci înainte, numărul adversarilor va fi redus de la trei la doi, printre aceștia înțelegîndu-se, desigur, și portarul. Cu aceeași lovitură, atacanții sint iarăși în frunte și speranțele de a marca mai ușor, cresc.

Totodată, imperioasa necesitate de a li se opune o rezistență numerică mai mare, atrage retragerea unuia dintre cei trei mijlocași și, astfel, apare o nouă întărire a liniei de fundași. Aparent asistăm la dispariția mijlocașului central, pînă aci vedetă a echipei, care face loc unui al treilea fundaș instalat în centrul apărării, exact în fața portarului. Această poziție îi va aduce de altfel, imediat, denumirea de *fundaș central*.

WM-ul s-a născut! Pentru prima dată, în această istorie a tacticilor, este realizat echilibrul între diferitele linii ale echipei. În fața celor trei fundași acționează cei doi mijlocași și cei doi interii, care își impart sarcinile de legătură între compartimente și care alcătuiesc ceea ce s-a numit „careul magic”, înaintașii rămînînd doar trei: virfuri.

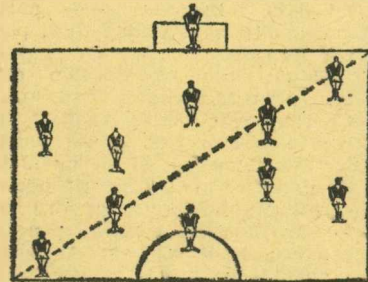
Disponerea jucătorilor pe teren, echilibrată numeric și așezați simetric, (1-3-2-2-3) aduce această denumire de WM care se obține trăgînd o linie între atacanți și interii și o a doua linie între mijlocași și fundași.

Deseori s-a spus că WM-ul a fost descoperit și pus la punct de managerul Arsenalului, Herbert Chapman. Aceasta pentru că, fără îndoială, marele club londonez, folosînd acest sistem revoluționar și beneficiînd, pe deasupra, de trei jucători geniali (centrul înaintaș, Ted Drake, interii Alec James și David Jack), a cîștigat de trei ori la rînd campionatul Angliei în 1933, 1934 și 1935. Dar, în realitate, adevăratul părinte al WM a fost tot un scoțian, John Hunter din Matherwell, care, se spune, a știut să adapteze tactica echipei la noua reglementare a ofsaidului. Bincineșel WM se generalizează, va face turul lumii și, desigur, va evolua. Cînd se întîlnesc față în față formații care folosesc această așezare, meciul se transformă de îndată într-o sumă de dueluri singulare, de opozițiuni directe. Marcajul individual cunoaște în această epocă a fotbalului o importanță tot mai mare, capitală. Cei trei fundași se întîlnesc obligatoriu față în față cu cei trei atacanți adversi, cei doi mijlocași stau în fața celor doi interii și cei trei atacanți în fața celor trei fundași adversi. Și, totuși, acest marcaj individual, impus de britanici, va deveni și mai riguros.

În WM, centrul înaintaș (după exemplul și influența englezilor), devine un personaj de o importanță capitală. El este ales ca actor principal. Toată munca pregătitoare a celorlalți jucători constă în a-l da lui de lucru, în a încerca totul pentru a-l aduce în poziție de șut. Centrul înaintaș este acolo pentru a marca goluri, pentru a da o rațiune muncii colective a celorlalți. În același timp, apărătorii își dau seama de pericolul pe care-l reprezintă și acesta devine ținta lor. Special pentru el, pentru a-l împiedica să-și ducă la îndeplinire sarcinile, adversarii îi alătură un gardian, mijlocașul sau fundașul central, care nu-l părăsește nici o clipă, și încearcă să-l facă „prizonier”. De altfel, din această cauză, apărătorul care primește această sarcină va fi denumit în Anglia „policeman”. Ba, mai mult, englezii se gîndesc să-i ofere acestuia din urmă un eventual ajutor și schițează o mișcare de acoperire de către fundașii laterali; și astfel apare principiul *aripii care se deplasează*, sau al *fundașului-aripe*, care, abandonînd provizoriu supravegherea directă a extremei sale, se apropie de fundașul său central pe care va fi gata să-l ajute și să-l suplinească dacă e cazul.

DIAGONALA

Acest principiu, al fundașului-aripe, a traversat într-o zi și oaceanele pentru a poposi pe terenurile din America de Sud. Pentru că ceea ce brazilienii au denumit mai tirziu „diagonala”, nu a fost

de fapt decît un WM adaptat, revăzut și corectat, urmînd necesitatea de a acoperi flancul echipei amenințat de atacul advers.

„Diagonala”, pusă în practică de sud-americani și mai ales de brazilieni a fost folosită pînă în 1958.

În ce constă acest sistem tactic? Simplu — într-un WM decalat, pivotînd în jurul unei linii trasă deacurmezîșul terenului ocupat de o echipă. Astfel, cei trei fundași nu vor mai fi așezați pe o linie paralelă celei de poartă, ci se vor „dubla” reciproc. De asemenea, în „careul magic” central, mijlocașii și interii care se găseau direct sub privirile atacului advers, se repliau și mai mult decît ceilalți doi coechipierii ai lor.

Dar, în realitate, sud-americanii ocupau terenul cu trei fundași, doi mijlocași și trei atacanți, ca și rivalii lor europeni.

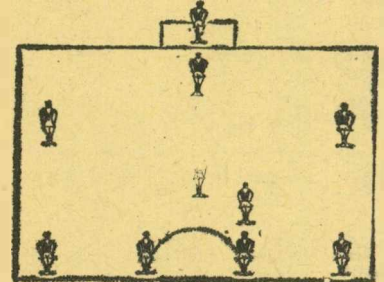
Poate că trebuia să vedem, totuși, în aceste prime mișcări, pendulare și alternative ale mijlocașilor și interierilor, chemați să treacă mereu dintr-o poziție defensivă într-una ofensivă, un embrion al viitorului 1-4-2-4, unde cele două cupluri ale careului magic vor fi definitiv separate și reduse la unul singur.

1935:

„LACĂTUL”

În timp ce britanicii adoptau WM-ul noii reguli a ofsaidului, Europa centrală, unde mijlocului terenului i s-a dat întotdeauna locul de onoare, caută posibilitatea de a menține această personalitate, luînd alte precauții defensive.

Un vechi internațional austriac, Karl Rappan, s-a mutat (cu zece de ani în urmă) în Elveția unde a experimentat cu succes o organizare a jocului cu patru fundași care semăna mult cu vechea așezare defensivă a metodei clasice (1925). În orice caz, ea l-a permis să aducă echipele *Servette Geneva* și, apoi, *Grasshoppers Zurich* în virful ierarhiei naționale. Este faimosul *lacăt elvețian* care va avea o viață foarte grea, va cunoaște gloria în Elveția și Austria, și nu se va stinge decît în Chile, în 1962, o dată cu implantarea derivatelor sale — *catenaccio* sau „betonul” german. De altfel, e a-

muzant să constatăm că în acest campionat chilian, Karl Rappan, „vrăjitorul”, va fi victima, împreună cu echipa Elveției, remediilor defensive inventate de el cu aproape 30 de ani mai înainte...

În ce constă lacătul elvețian? Simțînd că pericolul vine mai ales pe centru, Rappan a decis ca centrul atacant advers să fie păzit nu de un jucător, ci de doi. Cei doi vechi fundași se regroupează

deci în fața portarului, unul în spatele celuilalt. Unul devine fundaș-zburător sau fundaș-măturător („zavorul”) pus să se plimbe în spatele partenerilor săi și să-i înlocuiască în cazul în care atacanții adversi le-ar fi scăpat. Celălalt se transformă în *fundaș fix* care ia sub supraveghere centrul atacant advers, îndeplinînd aceleași funcțiuni ca și „policeman”-ul din WM.

Cei doi vechi mijlocași se transformă în fundași laterali; ei vor marca cele două extreme adverse.

Fostul mijlocaș central rămîne la postul său de „comandant”. El este placa turnantă a echipei, supraveghează pe unul din cei doi interii adversi în caz de pericol și primește toate pasele coechipierilor din momentul în care balonul a fost recuperat de apărarea sa. Și, ca pe vremea metodei clasice, el este întovărășit de un jucător-pilot, un inter repliat care în general, alergă pentru el și îi servește ca agent de legătură, fără a se omite contracararea acțiunii celuilalt inter advers. Rămîn cei patru atacanți, care, după tactica ce o folosesc echipele lor, joacă mai mult sau mai puțin „virfuri”.

După cum se vede, Rappan, cu „lacătul” său, va fi fost atît un conservator, pentru că a readaptat vechiul dispozitiv *en vogue* înaintea WM-ului cît și un inovator: nu se regăsește oare în sistemul său de joc, citeodată prezența celor patru fundași de azi, *apărarea cu acoperire* (care a devenit, de asemenea, obligatorie), contraatacurile declanșate de fundași și devenite posibile printr-un sistem de glisare a celorlalți jucători, prezența a doi oameni în mijlocul terenului, rînd pe rînd apărători și atacanți, ca și cei patru atacanți care ne amintesc și ei ceva?...

„Lacătului” trebuie să i se asocieze această noțiune de echilibru între atac — apărare mereu căutată, mereu pierdută și regăsită în istoria tacticilor de joc.

1942:

„BETONUL”

Cînd austriecii, jongleri ai balonului și tehnicieni fără pereche, ereditari îndrăgostiți de pasa scurtă și precisă, întăresc sistemul lor defensiv, fac aceasta pentru a trage un *zăvor* cu care să închidă, sau să deschidă. Dar dacă jucătorii mai puțin străluciți și mai puțin indeminatici aleg aceleasi dispozitive defensive, o fac adeseori pentru a-și proteja mai întii de toate portarul lor și pentru a îngădui adversarilor cit mai puține goluri posibile. Și balonul se lovește de cei 4 fundași ca de un adevărat zid, rîcosînd înapoi de fiecare dată.

Acest lacăt defensiv, care nu deschide niciodată ușa, ar fi putut să ia numele de *zid*. Dar el va deveni „beton” pentru că așa l-a botezat într-o zi un locuitor din împrejurimile Parisului. Legenda spune că Angelo Grizzetti ar fi fost nașul „betonului”, căruia Helenio Herrera îi este, fără îndoială, părinte. Cam prin 1942-43, echipa Stade Français — C.A.P., condusă de H.H. I, pune în practică acest sistem ultra-defensiv care constă în a face să apară în urma celor trei fundași obișnuiți, unul dintre interii, transformat în fundaș-zburător, liber și suplimentar, „betonerul”, însărcinat să acopere breșele făcute în apărare de asalturile adversarului.

— Va urma —

1) Romanii jucau un joc cu mingea denumit harpastum; cel al grecilor se numea apporaxis sau episkeyros.
2) Choule, cholle sau soule — joc cu mingea apărut în Bretania, Normandia și Picardia, la citeva sute de ani după apariția harpastumului (anul 52 î.e.n.) în Gala Transalpină, o dată cu cîtopirea el de ostile lui Caius Iulius Caesar; în joc se angajau toți bărbaii valizi din două sate. Ei trebuiau să poarte „mingea” peste cîmpuri, peste ape, către una din cele două comune.

Fragment din cartea fotbalistului DRAGOMIR (Petrolul)

Se află sub tipar și va fi curând în librării, o interesantă carte de impresii scrisă de mijlocașul echipei Petrolul, PETRE DRAGOMIR. Paginile sînt dedicate unei lungi călătorii pe care fotbalistul ploieștean a întreprins-o, la începutul acestui an, cu lotul de tineret al țării noastre în câteva țări din America de Sud.

Vă prezentăm mai jos un fragment din această carte, care se anunță foarte interesantă, în el, autorul povestește întâlnirea sa cu Spencer, celebrul jucător al lui Penarol.

...La ora 17 am coborît și ne-am urcat în autobuzul care ne aștepta. În mașină erau și cîteva jucători de la Penarol. Pînă la cantonament erau vreo 20 de km. M-am așezat pe o bancă lângă Lezcano, „il libero” al echipei, care mi-a zîmbit și mi-a strîns mina. Îl cunoscusem cu două zile în urmă, cînd venise să viziteze pe paraguayeni. La origină și el este din Paraguay.

În fața noastră, nepăsîndu-i de cei din jur, un negru citea o carte. M-am uitat atent la el. Era un băiat drăguț, cu trăsăturile regulate și pielea netedă. Avea ochii negri ca abanosul, blînzi și inteligenți, iar fruntea îi era puțin bombată și fără nici un rid. Purta un tricou gri cu mîneca scurtă și un pantalon de stofă subțire de culoare bej. Era înalt, cam de 1,80—1,83, suplu și arăta cam de 26 de ani.

Mi s-a părut cunoscut. Unde îl mai văzusem? Nu cumva?... Bineînțeles! Era Spencer, Pedro Alberto Spencer! Pentru a fi mai sigur, m-am adresat lui Lezcano.

I l-am arătat, întrebîndu-l: „Spencer?”

„Sî”, mi-a răspuns acesta zîmbînd. Care va să zică acesta era „dracul negru”, binecunoscutul „drac negru” despre care, după acele două meciuri cu Real în finala „Cupei intercontinentale”, se spusese că este singurul fotbalist care se poate compara cu Pelé.

Pără să stau mult pe gînduri, mi-am luat inima în dinți și m-am așezat lângă el. Mi-am cerut scuze dacă îl deranjam și am încercat să provoc un dialog.

Spencer nu era prea dispus, dar mi-a răspuns toluși amabil, mai amabil decît mă așteptam.

Am încercat să-i spun că îl cunoșteam din presă ca pe un mare jucător, că avusesem posibilitatea să mă conving de aceasta urmîrindu-l pe micul ecran, că el, împreună cu Eusebio, sînt aproape de tronul de fildeș pe care tronează Pelé, că, în sfîrșit, la noi în țară este considerat ca unul din cei mai mari jucători ai lumii, dar el, crezînd că am intenția să-l flatez, m-a oprit spunîndu-mi că pentru el Pelé reprezintă un mit și că acesta nu are și nu va avea niciodată rival.

I-am spus că publicul nu țartă și că de la campionatul mondial de la Londra, cînd văzusem cu toții drama Braziliei, Pelé a mai pierdut din acțiune.

— „Nu, mi-a răspuns Spencer cuprîns pe loc de un acces de furie, ca și cînd era vorba despre el. Pelé a fost, este și va rămîne Pelé. Nu uita că drama Braziliei de care vorbeai, se con-

fundă cu drama lui. Pelé — vald și cu formă maximă — putea cuceri singur al treilea titlu pentru țara sa.

Și nu uita că Eusebio este „perla din Mozambic”, cum Bobby Charlton este „perla Angliei” sau cum Seeler a fost „perla nemților”, iar pe mine și pe Joya ne-au numit „dracii negri” pentru sprinturile noastre și pentru culoarea noastră. „Perla neagră” este cu totul altceva. Ai văzut vreodată o perlă neagră? Nu. Să-ți spun eu. Este cea mai frumoasă și mai mare bogăție pe care și-ar dori-o cineva. De zece ori mai mare ca o perlă din Mozambic, de o sută de ori mai strălucitoare ca una din Anglia și de o mie de ori mai fină ca una din Germania sau oricare altă parte a lumii. Este o auziție pe care nu o poți cumpăra pe totii „dracii negri” din lume.”

Se aprinsese, nu glumă. Mi-a vorbit minute în șir, ca și cum ar fi finit o conferință. Nu mi-a permis de loc să-l întrerup și vorbea de Pelé cu atîta stîmă, încît dacă nu aș fi știut despre ce e vorba, aș fi crezut că subiectul discuției noastre era o zeitate.

Cînd s-a calmat, a privit spre cei din jur care îi urmăreau atenți destăinuirea. Mi-a zîmbit și mi-a făcut un semn cu mina care însemna: „Să lăsăm. E mult de spus”.

L-am rugat să-mi spună cîte ceva despre el, și Spencer, foarte amabil, și-a făcut o scurtă autobiografie.

Se născuse în Ecuador, într-un sat de lângă Guayaquil. Tatăl său a fost englez. Îi plăcuse de mic fotbalul, dar a început să se afirme tîrziu, la o vîrstă cînd alții sînt de mult consacrați. A început să joace fotbal la Barcelona din Guayaquil, dar a atins culmea măiestriei la Penarol. Are 28 de ani. Prin naturalizare a devenit cetățean uruguayan, este căsătorit cu o chiliană și are doi copii născuți la Montevideo. Din această cauză lumea l-a poreclit „Panamericanul”.

Cînd i-am adus aminte de meciurile cu Real pentru „Cupa intercontinentală”, „dracul negru” a devenit pe loc mai dispus și acum îmi spunea unele lucruri pe care nici nu i le cerusem.

Mi-a spus că Realul nu mai e echipa de altădată, că Gento e „finito”, că Penarol are să mai cîștige de multe ori această cupă. Pe nebagate de seamă am ajuns la cantonament. Spencer a tăcut deodată și a privit înainte. Am înțeles că trebuia să amin pe altădată discuția.

I-am mulțumit și mi-am luat la revedere. Mi-a zîmbit și mi-a strîns mina dînd din cap...

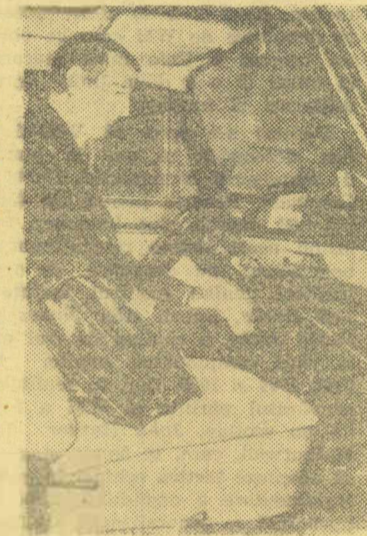
CU FAMILIA LA STADION

În timpul meciului de fotbal dintre echipele engleze Tottenham Hotspurs și Chelsea (2-0) în tribune au izbucnit încierări între grupele de suporteri ai celor două cluburi. Arbitrul a fost nevoit să întrerupă jocul pentru ca poliția să liniștească spiritele. Incidentele provocate de ureri înfierbîntați de atmosfera de pe teren au continuat și în afara stadionului și s-au încheiat cu devastarea a două magazine aparținînd vedetelor lui Tottenham: măcelăria internaționalului Cliff Jones și prăvălia cu cravate a lui Dave Mackay. Sosită la fața locului, poliția a găsit doar cîteva obiecte mărunte: ciocane, securi, drugi de fier, curele, ciocanul plîni de noroi etc.

În fața acestor violențe, nu lipsite de precedent, Sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., recomandă ca biletele de intrare să fie vindute prin școală, prin cluburile de tineret sau centre de antrenament, puținindu-se face astfel o selecție a spectatorilor. Pe de altă parte, președintele F.I.F.A. recomandă ca tinerii să vizioneze meciurile numai cu familia. În acest fel, părinții își vor putea struni odraslele puse pe scandal.

VI-L MAI AMINTIȚI?

Acest foarte serios domn care se pregătește să-și pună în funcție motorul „Renault”-ului nu este nimeni alt decît Robert Jonque, celebrul fost căpitan al echipei Franței la CM 1962, cînd unsprezecelele coccoului galic a reușit cea mai

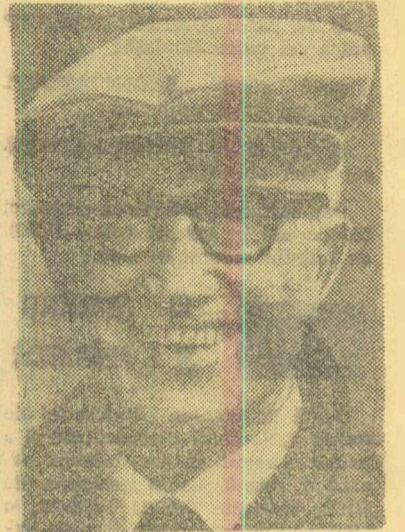
bună performanță din activitatea lui: locul 3.

După prăbușirea lui Reims, Jonque a revenit la fosta lui echipă, încercînd să o salveze; a reușit-o în divizia A dar o nouă retrogradare a declanșat o profundă criză căreia fostul internațional nu i-a mai rezistat. Așa că el s-a despărțit de fotbal dedicîndu-se profesiei de agent comercial. În fiecare dimineață, așa cum îi vedeți în clișeu, Jonque pornește spre diferite orașe ale Franței în această calitate.

UN VERITABIL DECAN...

Jucătorul însemnat cu un „x” (în fotografia de sus) nu-i nimeni alt decît Jean Rigal, selecționer al echipei de amatori a Franței. Cu clubul său, A.F. La Garenne Colombes, cîștiga în 1909 campionatul Parisului, prilej cu care a fost făcută fotografia. S-au scurs anii. Astăzi, Rigal arată ca în medalion. Foarte bine, considerăm noi, la 75 de ani. Acest neobosit animator al fotbalului francez deține un record cu siguranță inegalabil: este de 44 de ani selecționerul reprezentativei de amatori franceză. Recunoaștem că la prima selecționată o asemenea cifră ar... fi fost mai greu de atins, dar totuși performanța lui Rigal își păstrează meritele.

MANII, OBICEIURI, SUPERSTIȚII DE ARBITRU (ÎN ANGLIA)...

- Un arbitru primește 10 lire și 10 șilingi pentru un meci condus. Dacă este delegat la finala Cupei Angliei, baremul este de 26 de lire și 5 șilingi. Totuși, onorariul acesta este apreciat ca insuficient. Abia acoperă (spun unii) costul mesei pe care arbitrul delegat, foarte mîndru, o oferă prietenilor și cunoscuților în seara finalei...
- Mulți arbitri obișnuiesc să-și scrobească și să-și calce singuri bluzele.
- Sînt destul de cei care insistă să intre pe teren alergînd.
- Cei mai mulți se încălță începînd cu piciorul stîng...
- Unii arbitri fac o deosebită plăcere din a alerga mai repede deandaratetea decît înainte!
- Cîteva nu les pe teren pînă cînd, cu 5 minute înainte, nu se spală... pe dinți...
- Alții obișnuiesc ca înainte de a părăsi vestiarul pentru a intra pe teren să-și mai aranjeze, cu joarfecele, mustața...
- Cazul cel mai original: arbitrii care se închid și stau în baie timp de o oră înainte fiecărui meci.

UN CAZ UNIC

E vorba despre meciul Dinamo Zagreb — Rijeka, disputat în noiembrie pe terenul primei echipe și terminat cu scorul de 2-1 pentru gazde.

La acest scor, jucătorul Percici de la Rijeka a marcat un gol, care ar fi însemnat egalarea. Golul a fost acordat de către arbitrul de centru și confirmat de tușier. Apoi, însă, la protestele jucătorilor zagrebieni și ale unui spectator care a pătruns pe teren (!), conducătorul jocului, C. Zecevic, a revenit asupra prinei decizii și a anulat golul.

La reclamațiile clubului Rijeka, federația a decis rejucarea meciului.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

SFÎRȘIT DE STAGIUNE

ORIZONTAL: 1. Campiona de toamnă a divizei A. — ...și una din liderile diviziei B. 2) Invingătoarea recentă a echipei Steaua în Cupa Cupelor — Steagul roșu. 3) Etape — Performera unei surprize de proporții, la Kiev — Echipă din Skopje. 4) Fost jucător la Juventus București — Exclamație — Echipa Mureșul din această localitate a terminat turul campionatului pe locul 7, cu 13 puncte. 5) Locotenent — Eusebio și Simoes, în meciul de la Sofia — Repriză. 6) A semnat ultimul gol al pitestenilor în turul actualului campionat — Cartea „Din tribune începe meciul” îi aparține. — Literă grecească. 7) Înaintașii... vechilor germani — Reputat antrenor european — Fundaș la Strassbourg, prezent și la București în 1956. 8) Nume la UTA — Acestea — Tie. 9) Înaintaș al echipei Partizan, învinsă de Leeds United la Belgrad la 29 nov. cr. — Unită. 10) Cană mică — Atmosferă — Afară, pe stînga! 11) Performera a ultimel etape (4-0 cu Dinamo Bacău) — Locul ultimei victorii a Argeșului. 12) Neagație — Caracteristice Italiei vechi — În balon. 13) Localitate în

patria Valenciei — Curelune — Golgeterul turului (4 goluri în ultimul meci). 14) Echipă din B eliminată recent din Cupa României de Ancora Galați — Participant la ultima victorie, cu 4-0, a Farului.

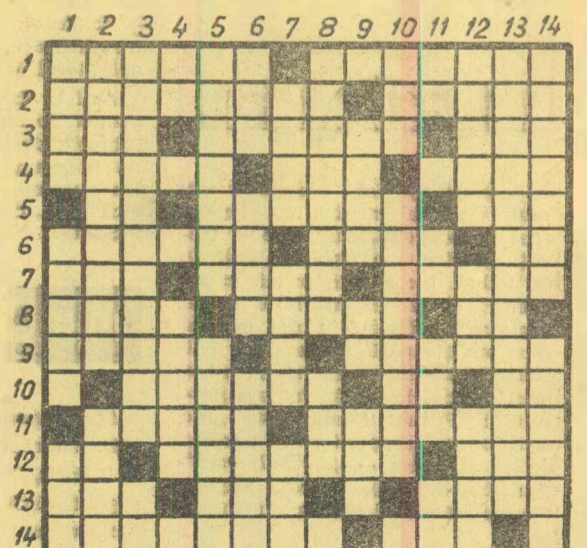
VERTICAL: 1) Jucător suedez în meciul cu Bulgaria de la Sofia — Cunoștință uruguayană — Fundaș central în formația noastră de tineret care a evoluat la Saarbrücken la 22 nov. cr. 2) A înscris la Pitești golul de onoare al „bancariilor”, gălîndu-l pe „stelisti” pe primul loc — Secvențe ale meciului. 3) Autoarea unei frumoase victorii internaționale asupra echipei Dynamo Berlin — Asia! 4) Vocale — Feroviar! 5) Plantă medicinală cu tulpina păroasă — Flonjonul portarilor, senonilor. 6) Căpetenie a Senonilor — Antilope din Celebes — Ilarantă. 7) Tară asiatică, una din partenerile de joc ale echipelor noastre în 1966 — Oscior — Willie. 8) Echipier al formației Anderlecht, autor al unui gol la Praga, în recentul meci cu Sparta (2 cuv.) — Prefix pentru albine. 9) Privește! Dinsa — Intre CAO și

Crișul. 10) Grup de limbi vorbite în Brazilia — Trase în piept. 11) Acasă la un cunoscut... vrăjitor — Extreme la UTA! — Fire — A tempo. 12) Echipă franceză — A terminat turul pe locul 7, cu 13 puncte — Riu cu hidrocentrale și... o echipă de

juniori (Metalul). 13) Victorioasă la 29 nov... în meciul cu Dinamo București. 14) Fost jucător al Ripenslei — A se remarca.

Cuvinte cunoscute mai puțin: Ano, Oza, Aco, Anoa, Guk.

G. C.

El futbol es el deporte más lindo de todos los tiempos. Es una moda que dura y perdurará. Así como aquellos que transpiran por él. Me coludo total a los jugadores y especialmente de Rumania.

*destacament
Pedro Spencer*

Fotbalul este cel mai iubit joc al tuturor timpurilor. Este o modă care durează și va dura. Stimez pe cei care transpiră pentru el. Salutul meu cordial fotbalistilor și spectatorilor din România.

Cu afecțiune,
PEDRO ALBERTO SPENCER

Nu, nu vă speriați: faimosul fost portar al reprezentativei cehoslovace n-a decedat. Este bine, sănătos, joacă actualmente în Australia, pe o durată de doi ani, cu aprobarea forului din Praga. „Decesul” pe care vi-l prezentăm mai jos e subiectul unei întimplări, cu haz și fără povestă de unu dintre cunoscuții arbitri francezi, Daniel Mellet, redactorului revistei „Football Magazine”, Raymond Pittet, din care reproducem unele pasaje.

Povestind cea mai extraordinară întimplare din viața sa de arbitru, Mellet declară că ea s-a petrecut la Glasgow unde Rangers Juca, cu cîțiva ani în urmă, cu Slovan Bratislava. „Era un meci dur, mărturisește arbitrul francez. La un moment dat balonul eade în suprafața de pedepă, de unde sare din pămînt. Portarul Schroif plonjează, cu brațele întinse. Svinește atunci Baker care își suflă balonul din virful degetelor și îl trimite sub bară. Am acordat imediat golul. Schroif s-a rostogolit

și a rămas la pămînt, complet nemișcat. Medicii aleargă în teren, se apleacă asupra lui și apoi fac semn brancardierilor să vină la locul accidentului. Ea, eu nu auzeam decît fluierături. Dar pe cine fluiera publicul? Pe Schroif care simula accidentul sau pe mine care acordasem golul? Eram un pic neliniștit dar m-am hotărît să-mi mențin decizia, cu toate

portarul cehoslovac era cu adevărat mort? Ce să fac? Să intrerap meciul în semn de respect pentru Slovan? Să continui, în așteptarea confirmării? Nu știu care instinct m-a făcut să decid continuarea partidei. Am rămas în cabina mea, în timpul pauzei, o bună bucată de vreme, meditînd. Apoi, cu ajutorul unor sonerii prevăzute în acest

plonjoane extraordinare. Dar sfîrșitul partidei a fost dramatic. Rangers, care joacă nu numai pînă în minutul 90 ci pînă la veritabilul ultim fluier al arbitrului, a înscris de trei ori în ultimele cinci minute și a învins cu 4-3.

Am revenit la hotel și, ca după fiecare meci greu, mă simțeam enervat, mai mult decît atît, neliniștit pentru ceea ce se întimplase. Am propus atunci „tușierilor mei”, Chessex și Bolomey, să mergem să bem un pahar în barul hotelului, situat la primul etaj, de unde ne aungeau la urechi acorduri muzicale. Intrînd în bar, primul om pe care l-am văzut a fost Schroif. Fără bandaje, fără cea mai mică zgîrietură pe cap, fără rînj pe mîini. Înainte de a părăsi barul m-am dus la Schroif și i-am spus doar atît: „Noapte bună!”

N-am mai auzit nimic despre acel incident. Dar el poate să vă dea o idee de ceea ce încearcă unii spre a-l pune în incurcatură pe arbitru.

„MOARTEA” LUI SCHROIF

protestele jucătorilor. Un moment după aceea, Schroif, complet acoperit cu o pătură, era transportat, pe brancardă, în afara terenului. Cînd mica delegație părăsea terenul, unul dintre cei ce o compunea s-a apropiat de mine și mi-a spus: „Sînt medic, portarul nostru este mort!”

În timpul celor 20 de minute care au urmat eram prăbușit. Dacă eram înșelat? Dacă

scoap, am chemat din nou în teren, echipele. L-am văzut intrînd pe Schroif. Capul său era acoperit de un bandaj care cobora pînă sub bărbie. Nu-i vedeam decît ochii, nasul și gura. Schroif se îndrepta spre poarta sa elătîndu-se, ca un om beat.

Jocul a continuat. Slovan a marcat două goluri, apoi un al treilea și conducea cu 3-1. Schroif a efectuat

Fază din al treilea meci al lui Racing cu Celtic Glasgow, disputat la Montevideo, cel care a adus argentinienilor titlul de campioni mondiali (neoficiali) ai echipelor de club: „Cupa intercontinentală”. În prim plan, Lennox (Celtic — nr. 8) și Basile (Racing — nr. 6).

VĂ PREZENTĂM
ECHIPA Nr. 1
A ANULUI

RACING—Buenos Aires

CIȘTIGĂTOAREA „CUPEI INTERCONTINENTALE”

Tripla întîlnire disputată în finala „Cupei intercontinentale” între Racing Buenos Aires și Celtic Glasgow, ca și incidentele care au atins paroxismul în ultimele două partide, sînt încă prea proaspete în amintirea cititorilor spre a mai derula, din nou, filmul lor.

În cei 64 de ani de existență ai clubului (a fost înființat la 25 martie 1903) Racing a obținut 17 titluri de campioană a Argentinei.

Dar, pînă la „Cupa Libertadores”, care s-o împună drept cea mai bună echipă a Americii Latine, mai erau cîțiva pași. Aceștia au putut fi făcuți datorită noului și înărilor antrenor Juan José Pizutti, golgheter al fotbalului argentinian. Pizutti își începe — în 1964 (era, atunci în vîrstă de 36 ani) cariera de antrenor. După un an, trece la Racing Buenos Aires, marcînd prin priceperea și perseverența sa „era lui Pizutti”, care s-a soldat cu cîștigarea celui de-al 17-lea campionat al Argentinei, în 1967, și cu obținerea mult

invidiatului titlu de fruntașă a fotbalului sud-american, și, apoi, mondial. Dar, drumul spre această performanță n-a fost deloc ușor. Rînd pe rînd, Racing a trebuit să elimine pe River Plata, Independiente, Santa Fe, 31 Octombrie și Bolivar, pentru a învinge în semifinale pe Colo-Colo Universitario (Peru). I-au trebuit însă trei meciuri pentru a obține cîștig de cauză împotriva echipei Nacional (Uruguay). În deplasarea de la Montevideo pentru ultima partidă, a fost urmată de 12.000 suporteri, dintre cei 50.000 care îi sînt permanent devotați!

Pentru a putea cuceri și „Cupa intercontinentală”, deținută pînă atunci de Penarol, Santos, Independiente și Inter Milano, campioana Americii Latine a avut de înfruntat pe tenacii, ambițioși și binepregătiți scoțieni de la Celtic Glasgow, campioni ai Europei. Argentinienii au impresionat prin virtuozitatea tehnică a jucătorilor, prin sudura perfectă a comparti-

mentelor ca și prin rezistența fizică dovedită de întreaga echipă (calitate rară la formațiile sud-americane).

Această ultimă trăsătură le-a fost imprimată de antrenorul Pizutti, care, după propriile-i mărturisiri, a vrut să atingă următoarele obiective: „În echipă fiecare post și fiecare compartiment are rolul său important, primînd sarcini diferite. Dacă în campionatul național, echipa n-a pierdut nici unul din cele 39 jocuri, iar pe plan internațional n-a suferit decît trei înfrîngerii în doi ani, aceasta se datorește în special faptului că jucătorii sînt atleți compleți, cu o rezistență maximă pînă la finele fiecărei partide”. În linia de fund excelează Perfumo (un nume consacrat și la campionatul mondial din Anglia), Martin, Basile și Diaz (acesta are numai 20 de ani).

Mijlocașii Mori, Rulli și Raffo au obligația de a opri atacurile adversarilor în fașa și de a distribui mingi celor două virfuri de atac, înfipite în dispozitivul defensiv: Rodriguez și Cardenas. Coordonatorul ideal al acțiunilor ofensive este însă Maschio, care, la cei 34 de ani ai săi, îmbină o tehnică ireproșabilă cu o mare luciditate tactică. Un remarcabil talent este și tînărul portar Augustin Cejas, (21 ani), care dispune nu numai de detență, plasament și temeritate, dar și de o clară anticipare a fazelor.

Racing posedă și stadionul cel mai modern din Argentina (110.000 locuri), cu terenuri de fotbal și handbal, cu bazine de înot, cu săli pentru gimnastică și pentru lupte și cu patinoar artificial.

Deci se poate afirma că, înlăturînd excesele temperamentalilor săi suporteri, Racing Buenos Aires constituie una din cele mai valoroase formații de club de pe glob, care și-a dovedit calitățile în fața unor adversari dintre cei mai renumiți.

Scriitorii încep să aibă... concurenți printre fotbaliști. N-am putea spune că este vorba de o replică din partea jucătorilor, dar este cert că vitrinele librăriilor prezintă din ce în ce mai des noutăți datorate unor fotbaliști cu renume în cercurile sportive internaționale. Nu de mult, trei astfel de vedete și-au înscris numele pe lista jucătorilor autori de cărți.

NU ȘI-A ÎNCHEIAT CARIERA ÎN ROMÂNIA!

Unul dintre ei este o revelație a fotbalului: portarul RONNIE SIMPSON (Celtic Glasgow), care a trăit anul acesta o a două tinerete. În ciuda vîrstel înaintate (pentru unii) — are 86 de ani — și deși la un moment dat abandonase fotbalul, Simpson și-a reluat locul în poartă și a făcut partide mari, fiind unul din cei mai buni fotbaliști ai anului, cel puțin din Europa.

Simpson semnează o carte de amintiri, care poartă un titlu destul de lung: „Nici o îndoială: este un mare club” (se referă la Celtic). Jucătorul scoțian pleacă, în special, de la o amintire pe care o păstrează din timpul unui turneu întreprins în România cu echipa engleză Newcastle United. Cu acest prilej el a suferit un accident destul de grav, care l-a făcut pe unii să-l considere pe Simpson pierdut pentru fotbal. I s-a propus un post de manager la o echipă din liga a III-a, dar el a refuzat, pentru că voia să-și continue cu orice preț cariera de fotbalist. Și a reușit. După ce a jucat 308 meciuri pentru Newcastle, a trecut la Hibernians Edimburg, ale cărui culori le-a apărut cu succes în 179 de jocuri. De aici Simpson a trecut la Celtic unde joacă și azi și cu care a cunoscut marea satisfacție de a cuceri „Cupa campionilor europeni”. Din finala acesteia, Simpson păstrează o amintire amuzantă. La sfîrșitul jocului, pierdute printre suporterii scoțieni care invadaseră terenul, abia a reușit (cu ajutorul coechipierului Lennox) să-și regăsească... proteza dentară (căzută în timpul îmbrățișărilor entuziaste ale suporteriilor) și șapca pe care o uitase în poartă...

PĂRERILE LUI J. CHARLTON DESPRE „FAIR-PLAY”

Tot un volum de amintiri semnează și JACKIE CHARLTON (fratele faimosului Bobby), fundașul central al lui Leeds United și al echipei naționale a Angliei.

Cartea — pusă recent în vinzare — cuprinde episoade din cariera fotbalistică, dar și o serie de reflecții pe marginea evoluției jocului de fotbal sub toate aspectele lui. Vorbînd despre „fair-play”, Jackie Charlton nu se dă în lături să murturisească cu franchețe:

„Voi face totul pentru a mă opune unui adversar și pentru a asigura victoria echipei mele sau, cel puțin, pentru a evita înfrîngerea ei. Să presupunem că un adversar se strecoară spre poartă. Dacă nu pot să-l opresc altfel, voi folosi un placaj ca la rugbi pentru a-l împiedica să marcheze.

Trebuie să privim lucrurile așa cum sînt ele. Eu prefer mai degrabă să opresc un adversar trăgîndu-l de tricou decît să-l stoppez brutal. Nu vreau să risc de a-l răni căci este un profesionist,

ca și mine, care are soție și copii. Acționez deci conștient, știînd că fac o greșală, dar avînd certitudinea că nu-i rup piciorul adversarului. Cînd sînt depășit de minge, reacția mea este s-o opresc cu mîinile. Asta nu este sportiv, dar face parte din profesionalismul așa cum îl concep...”

Nici nu putea fi mai sincer Jackie Charlton... Ceea ce nu l-a scutit de critici.

O CARTE PENTRU TINERI, MAI ALES...

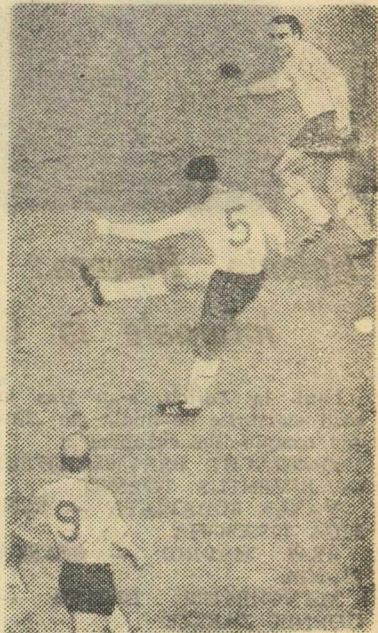
Și acum, al treilea fotbalist-scriitor: SEPP MAIER, portarul clubului Bayern München și al reprezentativei R. F. a Germaniei, în vîrstă de 23 de ani. De data aceasta, cartea este de o factură oarecum diferită decît a celor citate mai sus. Maier își povestește amintirile de jucător, dar — în același timp — dă și sfaturi tinerilor fotbaliști.

De altfel, acest volum — intitulat „OMUL MAIER” și care este prefațat de Helmut Schön, selecționerul unic vest-german, se adresează mai ales tinerilor, în rîndurile cărora Maier se bucură de mare popularitate.

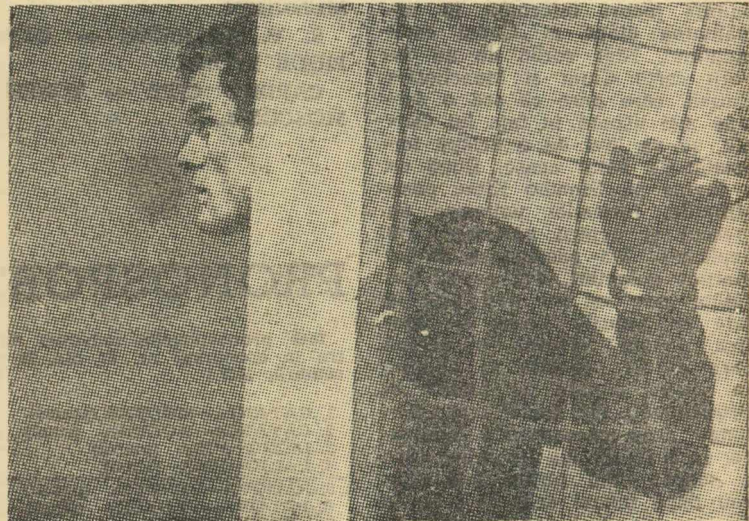
(p. g.)

Încă o amintire pentru SIMPSON: returul finalei cu Racing Buenos Aires, unde a fost lovit la cap cu o sticlă aruncată din tribună, înainte de meci, și n-a mai putut juca

Energic, JACKIE CHARLTON (nr. 5) își lansează atacul. În dreapta lui, Cohen, în stînga, jos, fratele lui, Bobby (nr. 9)

SEPP MAIER, într-un moment de... odihnă urmărește atent, totuși, evoluția jocului

Fotbal

REVISTĂ SAPTĂMÎNALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupas, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocoa

...Campionatul Europei fără primele
3 clasate la C. M. 1966!

Campionatul Europei pare puțin politic față de fratele mai mare, campionatul mondial, cu a cărui ierarhie stabilită la ultima ediție, din Anglia, nu se arată de acord dovadă că într-un final surprinzător, pe care nu-l anunțau nici măcar cele câteva rezultate nescontate din grupele preliminare, a reușit două lovitură de teatru: vice-campioana mondială, R.F. a Germaniei, și a treia clasată în Anglia, Portugalia, au ieșit din cursă pentru calificarea în sferturile de finală! Și după cum se prezintă lucrurile, nici Anglia — campioana mondială — nu-i prea sigură de reușită pentru că are de disputat meciul decisiv, cel cu Scoția, în deplasare, la Glasgov. Inci, n-ar fi exclus ca pînă la urmă turneul final al campionatului european să se dispute fără primele trei clasate la C.M.!

Desigur că surprize au mai fost în cadrul grupelor. Reamintim victoria Irlandei la Praga și eliminarea Cehoslovaciei (beneficiară: o echipă resemnată, Spania); meciul nul reușit de Grecia la Viena; punctele pierdute de R.D.G. în fața Olandei (2) și Danemarcei (1); înfringerea

Belgiei chiar la Bruxelles din partea Poloniei. Iar acum în urmă a gustat din același pahar al decepției (și mai crunte) și H. Schön: la Tirana buturuga mică a răsturnat carul mare și iată și pe vice-campioana mondială în postură de eliminată printr-un meci nul! Locul în sferturi de finală i-a fost luat de echipa Iugoslaviei, care nu mai spera...

Astfel că la ora actuală se cunosc cinci din echipele calificate pentru sferturile de finală: SPANIA (gr. I), BULGARIA (gr. II), U.R.S.S. (gr. III), IUGOSLAVIA (gr. IV) și UNGARIA (gr. V). Urmează să-și desemneze reprezentantele încă trei grupe, în care mai sînt de disputat 5 partide. În mod normal, Italia (gr. VI) și Franța (gr. VII) nu pot pierde primul loc; în schimb, Anglia... Dar mai ști ce rezervă campionatul european, mai bine zis fotbalul?...

GRUPA I

1. SPANIA	6 3 2 1 6-2 8
2. Cehoslovacia	6 3 1 2 8-4 7
3. Irlanda	6 2 1 3 5-8 5
4. Turcia	6 1 2 3 3-8 4

GRUPA II

1. BULGARIA	6 4 2 0 10-2 10
2. Portugalia	6 2 2 2 6-6 8

3. Suedia	6 2 1 3 9-12 5
4. Norvegia	6 1 1 4 9-14 4

GRUPA III

1. U.R.S.S.	6 5 0 1 16-6 10
2. Grecia	6 2 2 2 8-9 8
3. Austria	6 2 2 2 8-10 6
4. Finlanda	6 0 2 4 5-12 2

GRUPA IV

1. IUGOSLAVIA	4 3 0 1 8-3 6
2. R.F. a Germaniei	4 2 1 1 9-2 5
3. Albania	4 0 1 3 0-12 1

GRUPA V

1. UNGARIA	6 4 1 1 15-5 9
2. R.D. Germană	6 3 1 2 10-10 7
3. Olanda	6 2 1 3 11-11 5
4. Danemarca	6 1 1 4 6-16 3

GRUPA VI

1. Italia	5 4 1 0 13-3 9
2. România	6 3 0 3 18-14 6
3. Elveția	4 2 1 1 16-7 5
4. Cipru	5 0 0 5 1-24 0

ULTIMELE JOCURI: Italia — Elveția la 23.XII.1967 și Cipru—Elveția la 17.II.1968

GRUPA VII

1. Franța	5 3 1 1 11-5 7
2. Belgia	6 3 1 2 14-9 7
3. Polonia	6 3 1 2 13-9 7
4. Luxemburg	5 0 1 4 0-15 1

ULTIMUL JOC: Franța — Luxemburg la 23.XII.1967

GRUPA VIII

1. Anglia	5 4 0 1 14-4 8
2. Scoția	5 3 1 1 9-7 7
3. Irlanda de Nord	5 1 1 3 2-6 3
4. Țara Galilor	5 0 2 3 4-12 2

ULTIMELE JOCURI: Italia — Elveția la 24.II.1968 și Țara Galilor—Irlanda de Nord la 28.II.1968.

CAMPIONAT DE IARNĂ
ÎN IUGOSLAVIA?

Nu de mult, la Belgrad a fost convocată o reuniune a reprezentanților tuturor cluburilor din divizia I. Deși ordinea de zi cuprindea o serie de probleme importante ale fotbalului și cluburilor, totuși nu s-au putut lua hotărâri definitive deoarece au absentat delegații multor cluburi.

S-au purtat însă discuții interesante pe marginea unor chestiuni de ordin general. Astfel, dr. M. Andreevici, membru în F.I.F.A., a ridicat problema datelor stabilite pentru întilniri internaționale, relevând faptul că deși sînt peste 100 de asemenea termene libere într-un an, totuși ele nu sînt bine folosite sau repartizate, în raport cu jocurile inter-fări și ale competițiilor interne.

În legătură cu această problemă, a calendarului internațional, s-a cerut ca o comisie a federației să se ocupe de perfectarea meciurilor în scopul de a evita mijlocirea unor impresari, cărora trebuie să li se plătească diferite procente.

O chestiune mult dezbătută a fost aceea a îndatoririlor jucătorilor selecționați în loturile reprezentative și s-a emis ideea elaborării unui statut precis privitor la drepturile și obligațiile acestora.

Această problemă a fost viu și mult dezbătută, pornind de la recente cazuri de renunțări la selecționare. De pildă, internaționalul Becejaț de la Olimpia Ljubljana a fost suspendat pe 5 luni pentru refuzul, neintemeiat, de a juca în

SCRISOARE DIN BELGRAD

echipa națională contra Olandei și Albaniei. Ea început, Becejaț a spus că nu poate juca pe motiv de boală. Ulterior însă, a reieșit că erau alte motive, mai puțin serioase printre care acela că Becejaț n-ar fi putut evolua la Belgrad din cauza atmosferei de care se bucură printre spectatori (el a fost transferat de la Partizan Belgrad la Olimpia).

În discuții însă, s-a pus întrebarea de ce s-a procedat drastic tocmai în cazul Becejaț (considerat ca cel mai scump plătit profesionist din Iugoslavia) și în alte cazuri nu. De exemplu înaintea unui meci Bulgaria — Iugoslavia, în ultimul moment foarte mulți titulari s-au declarat indisponibili și au pus federația în situația de a alicic o garnitură formată din rezerve (culese de la casa fiecăruia) și de a pierde meciul cu 6-1! Și totuși nimeni n-a fost sancționat. De asemenea, înaintea întilnirii recente cu Olanda, Hasanagić (Partizan) a anunțat că nu poate participa la meci deoarece în aceeași zi are nunta și nu vrea să amine festivitățile deja puse la punct.

Concluzia a fost că selecționarea trebuie considerată ca o cinste pentru fotbaliști și că împotriva celor care gîndesc altfel trebuie luate măsuri în spiritul unui regulament care trebuie elaborat.

Un alt capitol al ordinii de zi l-a constituit activitatea competițională internă. În primul rînd a fost discutată propunerea de a se schimba modul de disputare a campionatului, adică: sau să se desfășoare din toamnă pînă în primăvară, fără întrerupere în timpul iernii; sau să înceapă primăvara și să se termine toamna, jucîndu-se fără întrerupere vara. Delegații cluburilor au conchis însă, că pentru moment nu se poate opera o asemenea modificare, problema urmînd să fie rediscuțată.

În schimb, mergînd pe ideea că întreruperea din timpul iernii este prea mare și afectează forma și randamentul jucătorilor, clubul Steaua roșie Belgrad a propus celor din districtul respectiv organizarea unui „campionat de iarnă”. Propunerea a fost acceptată și la această competiție inedită vor lua parte peste 20 de echipe, convînse că prin ea vor rezolva și chestiuni financiare.

Belgrad, 19 dec

MILAN STANKOVICI

Echipa BAYERN MÜNCHEN — deținătoarea „Cupei cupelor”.

Helenio Herrera: „Sferturi de finală
infernale in Cupa campionilor”

Luni, la Zirich, s-au tras la sorți sferturile de finală ale „Cupei campioilor europeni”:

- EINTRACHT BRAUNSCHWEIG — JUVENTUS TORINO
- VASAS BUDAPESTA — BENFICA LISABONA
- REAL MADRID — SPARTA PRAGA
- MANCHESTER UNITED — GORNIK ZABRZE

Solicitat, în seara anunțării jocurilor de mai sus, de presa italiană, antrenorul Helenio Herrera a comentat astfel aceste interesante sferturi de finală: „Se anunță jocuri infernale în următoarea etapă a „Cupei campionilor”. Nici vorbă de un favorit cert! Chiar și Manchester United, care pare că are o sarcină mai ușoară în fața lui Gornik, se va lăsa de o echipă imposibil de bătută acasă. După ce a învins pe Dinamo Kiev, posibilitățile, formației poloneze au crescut și pentru partidele în deplasare. Mă pasionează duelul marilor golgeteri, Farkas și Eusebio, care se vor găsi față în față în jocurile Vasas — Benfica, Realul înfruntă o echipă care a fost capabilă să elimine în câteva minute (și unde? la Bruxelles!), pe Anderlecht, realizînd cea senzațională egalizare. În privința lui Juventus, care a scăpat cînd puțin mai sperau după numai acea 0-1 de la Torino, ea trebuie să limiteze la maximum un gol înfrîngerea din prima întilnire. Cum campioana Italiei pare că a depășit punctul mort din startul campionatului, există șanse ca ea să

ajungă semifinalele. Dacă as avea timp as merge să văd următoarele meciuri: la Budapesta: Vasas — Benfica, la Zabrze: Gornik — Manchester United și la Madrid: Real — Sparta Praga. Aș avea atîtea lucruri interesante de urmărit! Și nu din „cușca suferinței”, de pe tușă, ci dintr-un confortabil și neutru fotoliu al tribunei”.

Iată și „4”-imile Cupei cupelor: STANDARD LIEGE — A. C. MILAN

F. C. VALENCIA — BAYERN MÜNCHEN

S. V. HAMBURG — OLYMPIQUE LYON

CARDIFF CITY — TORPEDO MOSCOVA.

PRONOSPORT

Iată pronosticurile redacției noastre la concursul nr. 51 din 24 decembrie 1967:

1. CATANIA—MODENA (pauză)	x
2. CATANIA—MODENA (final)	1
3. LAZIO—PISA (pauză)	1
4. LAZIO—PISA (final)	1
5. PADOVA—VENEZIA (pauză)	1
6. PADOVA—VENEZIA (final)	1,2
7. LECCO—FOGGIA	x
8. LIVORNO—NOVARA	2
9. MESSINA—VERONA	1,x
10. MONZA—BARI	x,2
11. PERUGIA—CATANZARO	x,2
12. POTENZA—GENOA	1
13. REGGIANA—PALERMO	2

SCRISOARE
DIN ITALIA

ÎN SARDINIA SE HOTĂREȘTE CALIFICAREA ITALIEI

BOLOGNA (prin telex). În Italia, decembrie este timpul fotbalului internațional, dar și al campionatului, unde Milan, profitînd de ezitățile lui Napoli și de egalitățile lui Roma și Cagliari, și-a asigurat un avantaj care nu va fi ușor de recuperat, mai ales dacă echipa antrenată de Nereo Rocco va continua să mărșăluiească în ritmul susținut de pînă acum. Vă reamintim că Milan este singura echipă care nu a cunoscut înfrîngerea în actualul campionat.

Dar, cum spuneam la început, acum străbatem perioada fotbalului internațional. Pe primul plan se situează întilnirea dintre Italia și Elveția prevăzută pentru sîmbătă la Cagliari, în Sardinia, meci decisiv pentru calificarea uneia dintre cele două formații în sferturile de finală ale „Campionatului european”; pronosticurile merg către Italia, căreia îi este suficient și un rezultat egal spre a câștiga seria. Dar surprizele furnizate de „azzuri” au fost atîtea și de asemenea proporții că nu sîntem în stare să garantăm egalul sau victoria fotbaliștilor noștri.

Valcareggi a convocat 18 jucători; nici o mare noutate de remarcă, în afară de revenirea în lot, din atîtea părți cerută, a lui Rivera. For-

mația probabilă? Iat-o: Albertosi (Fiorentina), în poartă; perechea de fundași laterali va fi alcătuită de interisții Burgnich și Facchetti; „libero” va fi Picchi (Varese); fundaș central, Bercellino (Juventus); pentru mijlocul terenului se contează pe Rivera (Milan), Juliano (Napoli) și Rosato (Milan); cei trei din față vor fi Domenghini și Mazzola (Inter) și Riva (Cagliari).

Tot în cadrul activității internaționale, Italia va proceda la o experiență cu formația de tineret (jucători pînă la 23 de ani) care a evoluat ieri în Anglia. Alegerea adversarului a fost foarte criticată aici în Italia. Nu se putea asigura, la această primă țesire, un adversar mai maleabil? A juca contra unei formații redutabile, cum este aceea engleză mai ales pe terenul ei, înseamnă a intra pe teren fără speranțe, cu singurul probabil rezultat de a demoraliza, chiar de la această primă experiență, pe tinerii jucători italieni. Mai ales că este vorba de fotbaliști care vor apare pentru întia oară într-un joc inter-selecționat, jucători care ar fi avut de câștigat, moralicește mai ales, dintr-un succes inaugural. E un punct de vedere, firește...

CESARE TRENTINI

ÎNCEPE O DISPUTĂ ANGLO-ITALIANĂ

O știre din Anglia anunță că comitetul director al federației engleze de fotbal a hotărît să-și pună candidatura la organizarea turneului final din 1968 al campionatului Europei. Bineînțeles, în cazul cînd echipa Angliei va învinge Scoția la 24 februarie, va ocupa locul I în grupa a VIII-a și va

trece și de sferturile de finală ale competiției. Pentru că, după o hotărîre luată de U.E.F.A., numai o țară calificată pentru semifinale poate organiza turneul final.

Pînă în prezent, există o singură asemenea candidatură; a federației italiene. Presa Italiană de specialitate, care consemnează ști-

rea de mai sus, remarcă însă că oferta Italiei trebuie să aibă prioritate, față de cea engleză, deoarece Anglia a organizat anul trecut o competiție de mare amploare (campionatul mondial), pe cînd Italia n-a mai fost gazda unui eveniment fotbalistic important din anul 1934, cînd a avut loc C.M.